

pÚvodní kresba / *Jiří Winter-Neprakta* * Téma / 2018 - 25 let od pÚlení Československa *
Rozhovor / s Miroslavem Bartákem * Fotofejeton / *Koutek fotokomentuje I. H.* * Z domova / Svět

e-GAG

knihy, *Slíva, Neprakta, Kemel, Vyčítal, Vejdělek, Jiří z Pod'obrad, Pralovszký, Bůh, NOS, Beseda o vtipech* * Časopisy / *Sorry a Bumerang* * O humoru / Z tisku * Mistrí pláten / *2x Ucho* * Recenze / VKV Winter-Neprakta * Nápad / *Marty Konířové* * Ze Slovenska / *Šalamoun* v *Blave, Zlatý soudek - bilance* * Ze světa / *Vtípy na známkách; Sokol, Satyrykon* * Ze světa i z domova / *Češi v Kremži* * Z archívu / Barták černobíle * **NÁŠUP / PŘÍLOHA!** * Z pošty / *Pele-Mele* * Z cizí pošty / *Bartákovi* * 5x /

Pavel Reisenauer v *Respektu* * Výročí / TGM od *Kotyzy* a *Matušky* * Glosa / Cena nejen pro *Lichého* * Výsledky / Kypr, Irán, Turecko, Makedonie, Kanada, Slovensko, Portugalsko, Chorvatsko * *Propozice* / Brazílie, Turecko, Maďarsko, Ukrajina, Rumunsko, Chorvatsko, Korea + *Kalendárium...*

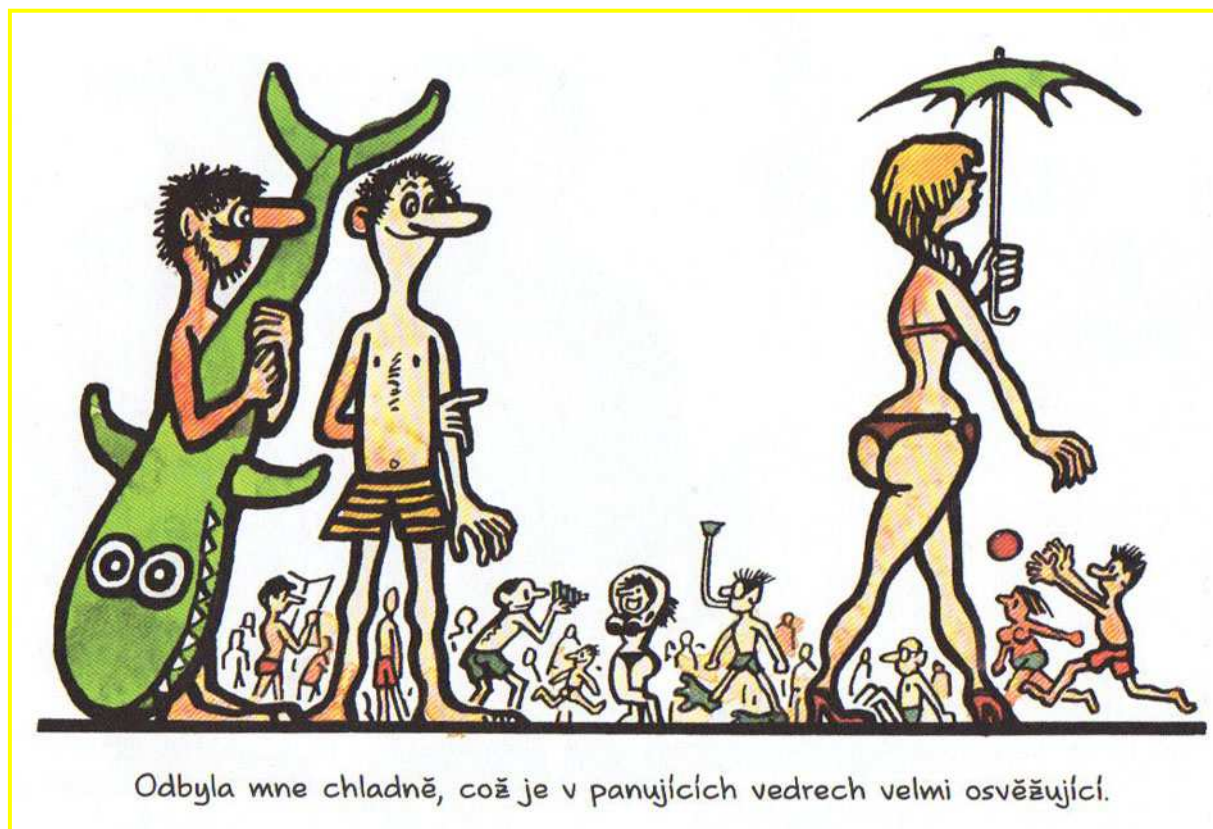
Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2018 / 6-7

16. ročník

KRESBY: ADDAMS, AKSOY, ALIMOHAMMADI, BARTÁK, BELHOMME, BOSCO, FONTAINE, GUMUS, HERGÉ, IZQUIERDO, JIRÁNEK, KEMEL, KONÍŘOVÁ, KOTYZA, KULOVANÝ, LADA, LICHÝ, LINEK, MALÁK, MATUŠKA, MELLO, MURPHY, NARDI, NEPRAKTA, NOVÁK, OKETIČ, PRALOVSKÝ, REISENAUER, REZAEI, SEMPÉ, TAUSSIG, VYJIDÁK, VYČÍTAL, WEGMANN AJ.

pÚvodní kresba / *Neprakta k dnešním vedrům (před 45 lety)*

Recenzi na Velkou knihu vtípů *Jiřího Wintera - Neprakty* s půl tisícovkou obrázků z let 1950 - 1970 najdete na straně 35 tohoto čísla!

JÁ VÁM TU SAMOSTATNOST DĀM, ALE NECHODĚTE
MNĚ PAK BREČET, ŽE CHCETE ZPĀTKY...!!!

Vítejte ve vlasti, pane presidente!

Slavit těžko, pochopit však lze - co jiného říci k výročí semišového rozvodu dlouholetého spolutití?

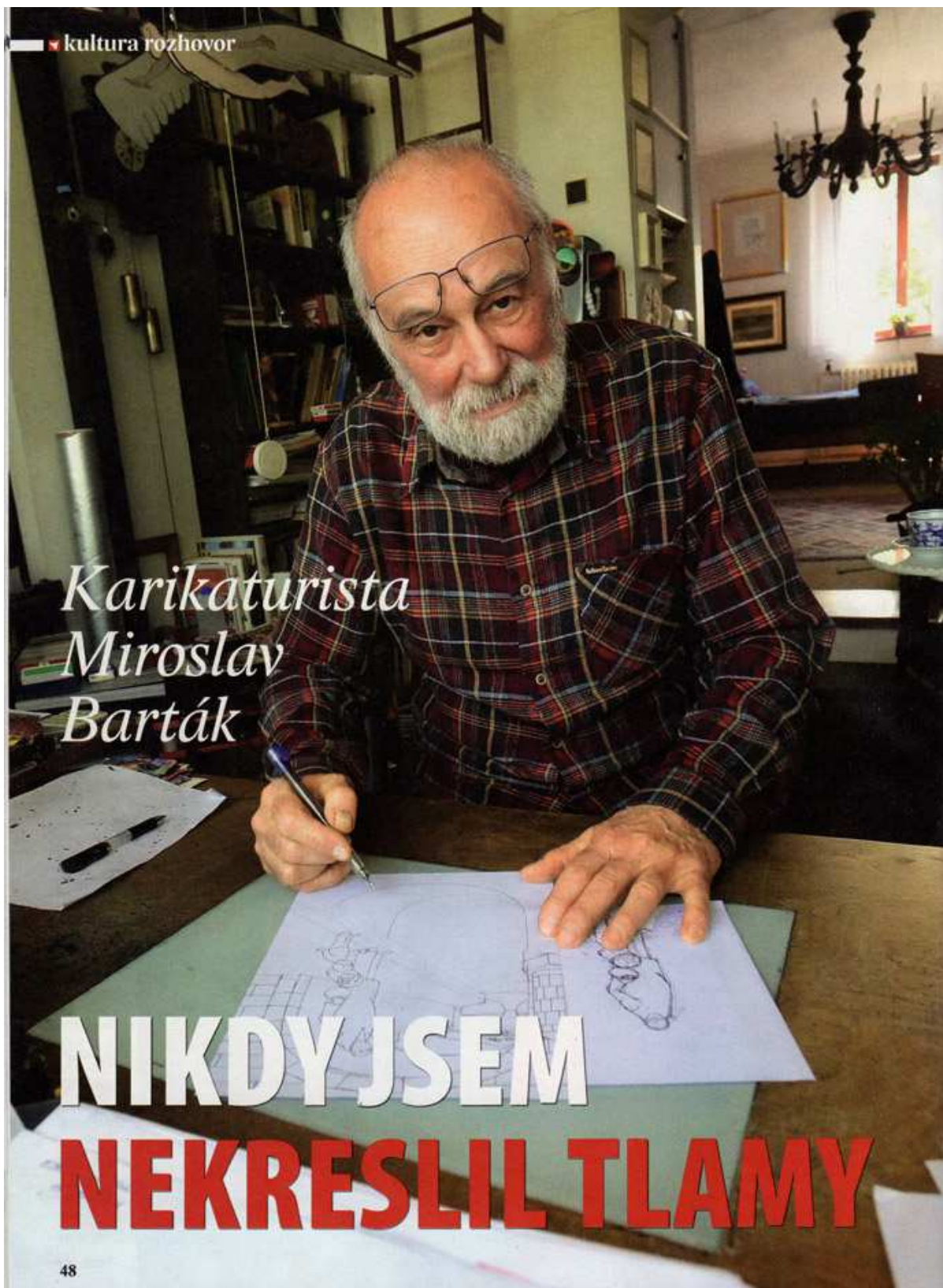
Češi to od samého počátku nechápali, Slovákům však blahosklonně popřáli to nejlepší k... K čemu vlastně? K rozvodu se moc negratuluje, ale lze pochopit, když si ten mladší z páru najde vhodnějšího partnera. Většina Slováků si však přála jen rozchod, ale přitom zachování přátelství. Většině Čechů nepřípadali ti, kteří za samostatnost Slovenska povykovali nejvíc, zrovna sympatičtí. A tak si přiznejme, že než tohle pár let denně slyšet z obrazovky, raději necht' je po jejich. Klid - to je ta česká povaha, zvykli jsme si na silvestrovské výročí (viz p. f. 93 Jaroslava Maláka) i na tu kratší hymnu, hlavně když sa nad Tatrú dál blýská aspoň tam...

Rozdělení na dva kusy (viz vlevo), jak to líčí Václav Linek, mělo jeden obzvlášť pozitivní rys: Slováci už nemusí nadávat na pitomé české vládce a Češi nemusí nadávat na ty Slo... A sakra! Zrovna teď se sešli dva premiéři a oba jsou to Slováci (i když ten náš si hraje na Čecha a ten jejich se místo za Čecha maskuje za Itala). Takže ono je to celé nějaké... Raději pryč od tématu a podívejme se vlevo na obálku Respektu, kterou zdobí tradičně Pavel Reisinger. Jak vidět, vypůjčil si na to Fedorova zbojníka, ale on ten titulek článku odkazující na starou máyovku z Kurdistánu má něco do sebe. Víme všichni, jako zajatci svých konkrétních životů, jak a kdo to žije ve vedlejších státech, kde se už čtvrt století rodí jeden rodilý Slovák za druhým? A tušíme, co oni mohou vědět o nás, pokud to mají ze své metropole blíž do té rakouské, než do našeho "druhého města"...?

Oslavy tedy ne, ale výročí tu je a tak se mu věnujeme. Máme i výhodu, že na rozdíl od polistopadových poli-

tiků se z polistopadových karikaturistů nestali jen zdvořilí turisté. A ve svých aktivitách se Čechoslováci podporují - což se třeba o někdejších Srbochorvatech tvrdit nedá... Ale to sem nepleťme a radujme se, že se můžeme radovat!

(G-men)

Řečeno deníkářskou frází, **kreslíř Miroslav Barták se „dožívá neuvěřitelných osmdesáti let“**. Toto jubileum je ovšem velmi uvěřitelné. Vešel se do něj život námořnický (i se ztroskotáním) a život s kresleným humorem (beze slov, dokonce bez úst). „Nikdy jsem nekreslil tlamy. Nesnáším humor, kde je rozšklebená tlama, aby bylo vidět, že jde o legraci,“ říká. (pokračování následuje)

Čím jste jako kluk chtěl být?

Chtěl jsem být malířem. Ve škole mně kreslení šlo a bavilo, vždycky jsem dělal výkresy někomu jinému. Učitelky říkaly, že bych to možná mohl studovat.

A skutečně jste uvažoval o malířské dráze?

No, neuvažoval, protože rodiče usoudili, že to není žádné povolání. Malovat si prý můžu po večerech. Jejich představa byla, že jednou budu inženýr.

Proč zrovna inženýr?

Rodiče byli jako mladí poštovní úředníci vysláni za prací na Slovensko a zmožili se tam na chatu. V Zadielské dolině. Po roce 1938 je Slováci samozřejmě vyhnali a oni po té chatě toužili. A měli to nějak spojené s tím, že když budu inženýr, že jim tu chatu snad postavím, nebo jim k ní nějak pomůžu.

Inženýrem jste se nakonec stal, ale lodním. Jak k tomu došlo?

Rodičům se zezdalo, že nejjednodušší bude, když mě dostrkají do vojenského gymnázia v Moravské Třebové, z kterého půjdu na vojenskou techniku. Což se stalo. Mně se tam strašlivě nelíbilo, ale přetrpěl jsem to. Když přišla maturita, tak několika lidem nabídli studium v zahraničí. Nikdo nevěděl proč a nač, vykládali samé pitomosti o tom, že budeme čehosi odborníci, ale protože to znamenalo svléknout uniformu, což se mi na vojenském gymnáziu za celá ta léta nepodařilo, tak jsem řekl: „Jo.“ Aniž bych přemýšlel, o co jde. Jenže během léta se z toho vyklubala vojenská námořní akademie v Bulharsku. Takže jsem jel v civilu na vojenskou námořní akademii ve Varně.

To nemělo šanci na úspěch, nebo ano?

Nás tam přijelo deset a Bulhaři řekli: „Tady máte místnost, ubytujte se.“ My jsme si dali dovnitř kufry a šli jsme na víno. Druhý den ráno tam vletěl nějaký pošuk v uniformě a začal rvát, že je budíček. A my, protože jsme byli žáci vojenského gymnázia otrkaní vojnou, jsme ty kufry vzali, vyšli před budovu a ptali se lidí, kde je nějaká kolej. Byla, ale jenom pro sirotky. „Ale támhle na univerzitě,“ řekli nám, „je nástěnka s nabídkami pronájmu pokojů pro studenty.“ Každý z nás si nějaký vybral, rozešli jsme se po městě a do školy jsme se vrátili s tím, že budeme chodit jenom na výuku. A protože nikdo neměl potuchy o tom, jak by tohle studium mělo vypadat, tak to vzala naše ambasáda i bulharská škola a my jsme se zachránili. Bylo před námi pár nádherných let, kdy jsme bydleli na privátech a chodili do školy. Zatímco naši předchůdci studovali v uniformách za velice krutých podmínek.

Takže jste získal titul lodní inženýr?

Já jsem studoval strojařinu. Na lodi je palubní oddělení, strojní oddělení a hospodářské oddělení. Strojní oddělení vede šéfinženýr a je tam druhý, třetí a čtvrtý důstojník. Anglicky se jim říká „engineers“, což znamená inženýři i strojníci. Střídají se ve třech službách a každou vede jeden z nich.

Na kolika lodích jste se plavil, a jak dlouho?

Deset let a těch lodí byla spousta, ani si je všechny nepamatuju. Ale právě jeden z těch lidí, co studovali ve Varně před námi, kapitán Radomír Novotný, napsal dvě knížky vzpomínek. Já v nich vždycky čtu, co všechno jsem zažil.

Ale všechno to byly lodě československé, nebo i nějaké cizí?

Byly to lodě Československé námořní plavby. Jenže, a to se všeobecně nevědělo, Čína v té době neměla právo plout pod vlastní vlajkou. Námořní společnosti v lidozemích měly polovinu čínských prachů a polovina lodí Československé námořní plavby proto patřila Číně, ale na všech vlál vzadu náš prapor. Občas jsem plul na čínské lodi, občas na české.

Je pravda, že jste zažil ztroskotání?

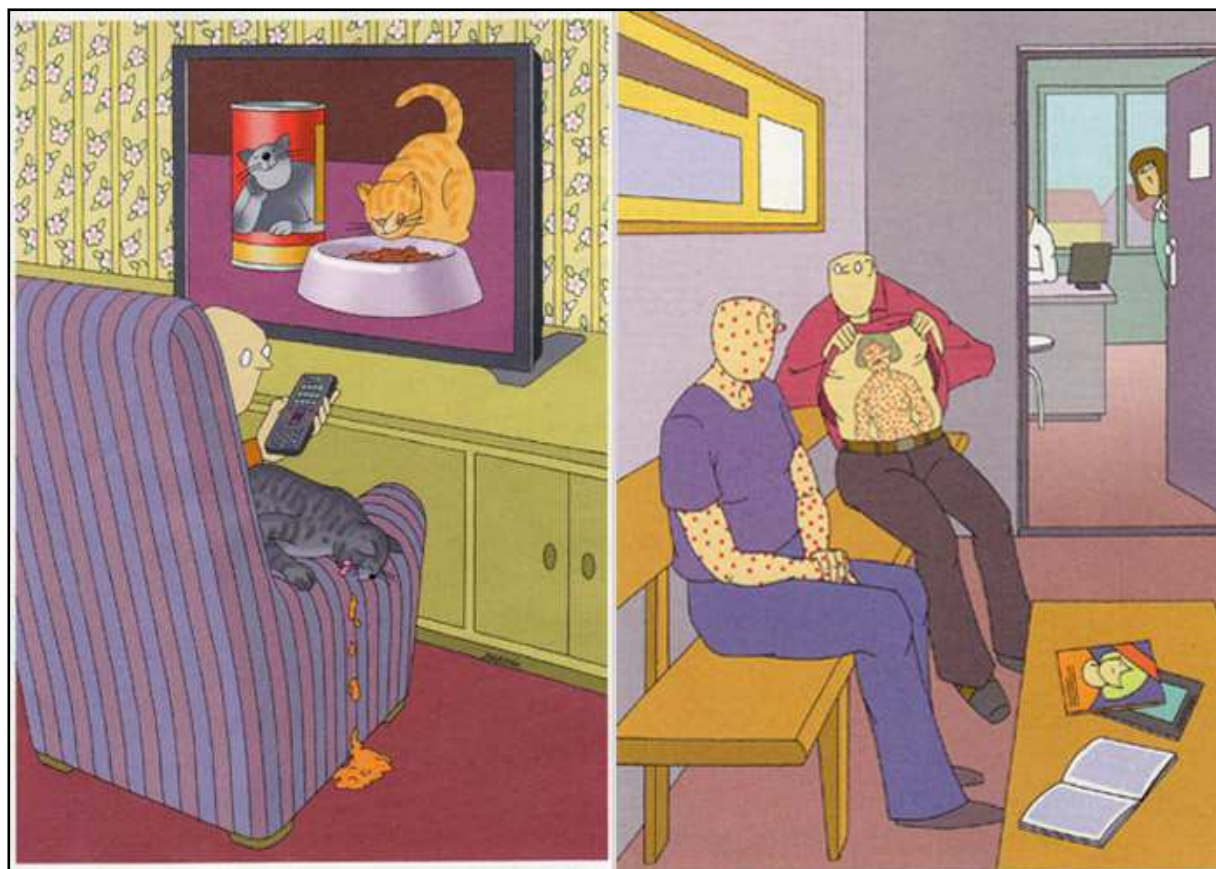
Ano, to byl závěr mé námořní kariéry. Měl jsem v úmyslu ve třiceti toho šíleného povolání nechat. Vrátil jsem se 19. srpna 1968 z Japonska, šel jsem na podnik a ohlásil, že končím. Oni na to: „Dobře, co se dá dělat.“ Na jaře 1969 mně ale zavolali, že šéfinženýr, který jezdil na Kubu s Pionýrem, potřebuje zůstat na jednu cestu doma, a jestli bych to za něj nevzal. Tak jsem se nechal ukecat. Že prý budu za čtyři týdny doma. Jo, houbeles. Jeli jsme na Kubu, z Kubánců nikdo nepracoval, stáli jsme tam bůhvíjak dlouho a cestou do Evropy jsme ztroskotali.

Jak?

Vyjížděli jsme potmě bez echolotu (*ozvěnový akustický hloubkoměr, pozn. red.*), protože ten se cestou tam porouchal, a kde by se na Kubě vzaly součástky, že? Kromě toho nefungoval radar, který byl taky rozbitý, a na Kubě jsme ho nemohli opravit. Tak se jelo jen na pobřežní navigaci. Představovaly ji majáčky, ale možná to ani majáčky nebyly, protože do čtyř metrů výšky se tomu říká „oheň“. Je tam věnec placatých ostrůvků, mezi nimiž se musí projet, jenže v tom placatém úhlu se strašně těžko zaměřuje. Došlo k chybě, my jsme plnou rychlostí vjeli na korálový útes a zůstali jsme tam sedět.

Kde k havárii došlo?

Asi čtyři míle od ostrůvku Mayaguana, kde byla za druhé světové války letecká základna. Měli tam ranvej, přiletěla letadla, odvezla posádku, a my jsme tam s kapitánem, radistou a jedním námořníkem zůstali. Rozběhl se složitý proces, kdy musí přijet člověk z pojišťovny, všechno prohlédnout a rozhodnout, jestli se bude opravovat, nebo jestli to za ty peníze nestojí. Taky se zachraňoval náklad, který byl vysoko pojištěný. Žili jsme na tom vraku šest týdnů.

A zatímco jste se plavil po všech mořích, absolvoval jste v Praze svatbu v zastoupení. Další neuvěřitelná příhoda... Ženich, který stál před oltářem místo vás, byl údajně režisér Jiří Menzel. To se skutečně stalo?

No jo, to byl hřích mládí. A nebyl jsem na moři. Ještě jsem studoval ve Varně, když se zjistilo, že moje slečna je v tom. Já se nemohl vrátit do Prahy, z nějakého důvodu to prostě nešlo, tak jsem Jirku poprosil, jestli by to za mě nevezal.

Menzel je váš celoživotní přítel?

Dá se říct. Jirka Menzel bydlel ve Strašnicích kousek ode mne a od páté třídy jsme byli spolužáci. Taky jsme měli společnou chalupu v Krkonoších. To bylo tak: Forman natáčel ve Vrchlabí Hoří, má panenka a zvukař toho filmu měl v Krkonoších chalupu. Koupil ji za pár stovek, byla dřevěná, chatrná, přes dvě stě let stará. Štáb k němu během natáčení jezdil, pospávali tam a dělali mejdany. A když se ta chalupa začala rozpadat, prodal ji Jirkovi. Já se tehdy v srpnu 68 vracel z Japonska a Jirka mi řekl: „Koupil jsem pro nás chalupu. Je dost velká, musíš tam jet a podívat se na ni. Poslal jsem tam zedníky a oni něco kecali, že to pa-

dá.“ Tak jsem to jel do Krkonoš obhlédnout a zjistil jsem, že dovnitř spoustou děr teče. A začal jsem ji opravovat.

Vtipy jste začal kreslit už na lodi?

Na lodi jsem nejdřív maloval obrazy, plátna. Nebylo na to dost času a olejové barvy strašně žrali kareluci. To jsou obrovští švábi, žijí na všech lodích. Řekl jsem si, že zkusím dělat spíš malé kresbičky, které by něco znamenaly. O něčem vypovídaly.

A zrodil se kreslený humor, který vás proslavil...

To bylo zase tak: Balil jsem se na poslední loď, Vítkovice, a Jirka se přišel rozloučit. Povídá: „Co to tady máš?“ Já měl na stole štos kresbiček. Řekl jsem mu, že si kreslím všelijaké nápady, jestli chce, ať si je vezme domů a prohlédne. Po čase jsme přistáli ve Vancouveru. Přišla pošta a noviny, a já najednou vidím na zadní straně časopisu Mladý svět své obrázky. Jirka to tehdy odnesl Haďákovi (*stránku redigoval karikaturista Miroslav Lid'ák, známý pod pseudonymem Haďák*). Tak jsem koukal, no. Měli dojem, že to je kreslený humor.

Po návratu z lodi jste tedy začal s obrázky obcházet redakce?

Uvažoval jsem, co budu na souši dělat. Říkal jsem si, že to s kreslením zkusím. A zažil jsem nádherný začátek. Československá námořní plavba neměla lidi na funke, kde bylo zapotřebí nějaké vzdělání. Nemohl jsem si vybrat dovolenou, dělal jsem v nepřetržitém provozu. Když jsem u plavby skončil, měl jsem půldruhého roku nevybraného náhradního volna. Takže jsem pobíral plat, zkoušel kreslit a chodil po redakcích.

Bylo těsně po okupaci. Jak jste jako kreslíř tu posrpnovou atmosféru vnímal?

O pražském jaru jsem neměl moc potuchy. Šel jsem do Literárek. Steiger utekl (*kmenový kreslíř Literárních novin Ivan Steiger žije v Mnichově, pozn. red.*) a v Literárkách mně řekli, jestli pro ně chci kreslit. Tak jsem tam, pokud to ještě šlo, pár obrázků nakreslil. Pak začalo přituhovat. Skončil Reportér a další časopisy, které o ty obrázky stály. Jenomže během jara se u Svazu československých výtvarných umělců utvořila sekce mladé tvorby nebo sekce mladých. A ti, kteří si omočili, a já si už také omočil, dostali od té sekce legitimace, že jsou kandidáti svazu. Tím byli alespoň trochu krytí. V ten moment, kdy jsem tu legitimaci dostal, jsem si řekl: „*Tak, a kdybych měl žrát jenom suchý chleba, tak už mě nikdo do zaměstnání nedostane.*“ Potom mně pomohl novinář a kamarád Ivan Hanousek. S kresleným humorem byl konec, tak mě zaměstnal v Junáku. Tam jsem kreslil jak se dělá ohýnek, jak se staví stan a podobně.

S Dikobrazem, což byl orgán ÚV KSČ, jste nekoketoval?

Nejdřív byla schůze, kam přišel básník Josef Kainar, kterého udělali předsedou normalizovaného Svazu českých spisovatelů. Vykládal nám, že musíme být rozumní, a kdesi cosi. My jsme tehdy s Honzou Vyčítalem utekli ještě během jeho proslovu. Pak už nebylo kde publikovat, jen na zadní stránce Mladého světa.

Od normalizace dodnes publikujete ve švýcarském satirickém magazínu Nebelspalter. Kdo vás tam doporučil?

Tehdejší šéf toho plátku se v roce 1969 nebo 1970 přijel podívat do Prahy. Seděli na Vikárce s Ádou Bornem a on se zeptal, jestli je u nás někdo mladý, zajímavý... Áda mi zatelefonoval: „Mám tady zajímavého pána, nechceš přijet?“ Přijel jsem a pán řekl: „*Nakreslete pro nás něco!*“ Poslal jsem jim pár černobílých obrázků a on vzkázal: „*Zkuste barvu, dám vám v každém čísle stránku.*“ Celou normalizaci mě takhle živili.

Co na to Dikobraz?

Odtamtud mně vždycky vzkázali, abych počítal s tím, že to je nelegální. Že legální je posílat do zahraničí jen to, co vytiskli oni. Já ji odpověděl, ať si vyližou p...l, no, a tak to šlo.

Vzpomeňte ještě na ty časy, kdy se četlo mezi řádky, kdy lidi hltali, co nakreslil Jiránek nebo Renčín...

Byla to doba, kdy humor letěl. Byla to jedna z mála věcí, která se sice týkala žurnalistiky, ale ledacos se dalo říct. I beze slov. To měli lidi rádi. Noviny měly navíc v sobotní příloze humor a z cizího humoru sloupek od Hanouska. Jednak to byla jediná věc, která v těch novinách za něco stála, a za druhé, protože to Hanousek vybíral z cizích časopisů, byli lidi v tomhle žánru

informování. A taky vzdělání, protože on to nevybíral bůhvíodkud, ale od mistrů. Měli jsme dost velký přehled o tom, co se kreslí venku.

Čím byli Jiránek a Renčín? Mluvčí národa?

Samozřejmě. To byli mistři. Když jsem se k nim přimotal, když mě pozvali do hospody, já byl pyšný...

Proč rubriky kresleného humoru z novin zmizely?

Protože to šéfredaktoři nechtějí platit. Nevím, kolik platí za článek. Za obrázek musí dát tisícovku a zdá se jim, že to za to nestojí.

Myslíte? Ve světě to tak není, viz časopis Charlie Hebdo...

No, to je časopis, který se udržel při životě. Ale jiné zkolabovaly. V Anglii, v Německu... Nebelspalter, pro který dělám už čtyřicet let, za tu dobu třikrát zemřel. Nakladatel řekl, že už na to nemá, že to dělat nebude. Švýcaři jsou na ten časopis strašně hrdí, je to jejich rodné stříbro. Vychází 144 let. Takže se kolem toho strhla strašná mela. To nemůžeme dovolit! Bojovali jsme proti Hitlerovi a teď skončíme? Vždycky se toho někdo ujal.

Vy máte v Nebelspalteru pravidelnou stránku?

Teď už ne. Už to není ani týdeník, je to měsíčník.

Pokaždé, když chcipl, začaly chodit dopisy. To je stejné u nás jako ve Švýcarsku. Umělci psali: „*My budeme pracovat zadarmo, jenom to nerušte!*“ Při té příležitosti se snížily honoráře. Teď už se rovnají českým, zatímco za normalizace mě živily královsky. Každý týden jsem tam měl alespoň jeden barevný obrázek.

Islamisté v redakci Charlie Hebdo zavraždili dvanáct lidí. Čím to, že má kresba takovou moc?

Je to kresba o něčem a navíc je to sranda, což některým lidem strašně vadí. To vadí i katolíkům, natož islamistům. Já Charlie Hebdo moc neznám, znával jsem jeho předchůdce Hara-Kiri. To byl časopis, že se mohl člověk utlouct smíchy.

Přesto je v Česku pokračovatel satirické tradice, PRavá DEMokratická Legrace, měsíčník Sorry. Co mu říkáte?

Sorry je fajn. Dost jedou jen po slovních hříčkách, ale najdou se tam věci nádherné. Fefík nebo Košťýř jsou mistři humoru.

Váš panák nemá obličej. Proč?

Má obličej. Má nos, oči, ucho. Což je strašně důležité, protože linie očí a ucha tu hlavu řeže.

A když se s touhle linií hýbá, hýbá se i ta hlava. Nikdy jsem nekreslil tlamy, protože nesnáším humor, kde je rozšklebená tlama, aby bylo vidět, že jde o legraci.

Vaše kresba je hodně technická, že?

Někteří lidé říkají, že to vypadá, jako když kreslí inženýr. Když jsem začínal, kreslil jsme volnou kresbu. Švihovku. Ale protože jsem chtěl dělat gag, to se člověk volnou kresbou těžko trefuje, když třeba potřebuje, aby byla ruka takhle otočená (ukazuje maximálně ohnuté zápěstí). Já se chtěl oprostít. Tak jsem oprošťoval a oprošťoval, až se z toho vyvinulo tohle. Všechno se ovšem odehrává v třidimenzionálním prostoru. Vše je nakreslené v perspektivě. Což nedochází spoustě lidí od filmu, kteří za mnou chodí, vlastně teď už ne, chodili a říkali: „*To jsou senzační nápady, z toho uděláme filmíky!*“ Oni si mysleli, že můj panák je kus zohýbaného drátu, s tím že se bude nádherně pracovat. Jenže jeho obrys je v perspektivě. Když se má panák otočit, musí se otočit v perspektivě. V momentě, kdy to tam není, splaskne. V letech 2004 – 2005 jsem zkoušel něco dělat ve Zlíně, ale nedopadlo to. Výtvarně to nedopadlo, protože animátoři jsou zvyklí rozhybat postavu, která je v ploše. Ale zavřít dveře od ledničky v perspektivě je problém. Natož otočit panáka. Protože když se panák v prostoru otáčí, linie ramen, linie kyčlí, ty všechny musí souhlasit s perspektivou. Jinak můj panák splaskne jako vyfouknutý balónek.

Máte notes na nápady?

To bylo dávno a dávno. Nápady jsem si zapisoval, a pak jsem po přečtení zjistil, že nevím, co jsem tím myslel. Teď si nápady skicuji (ukazuje štos kreseb).

Jaký nápad kreslíte zrovna teď?

Tatínek s chlapečkem stojí u řeky a chlapeček krmí zvířátka, jenomže ta zvířátka jsou plastová, taková, co si s nimi děti hrají při koupání. A plastová zvířátka žerou plast, takže chlapeček jim hází plastové odpadky, staré krabičky z umělé hmoty a tak. Ptal jste se mne, jestli vím, jak se vyrábí humor. No, nevím. Ale povšimněte si jedné věci. Když vám slovy rozpatlávám tu situaci, s humorem to nemá nic společného, nanejvýš s nějakou ekologickou poznámkou. Když se to však povede nakreslit tak, že na první pohled to bude vypadat jako že je všechno v pořádku, ale na druhý pohled to začne vrzat a v mysli konzumenta dojde ke skluzu od reality k metafoře, potom se už snad o humoru dá mluvit.

Jak se cítíte v osmdesáti?

Odpovídá zaklepáním na dřevo. Stylově, beze slov.

Miroslav Barták
* 6. června 1938 v Košicích

- ▶ vystudoval **Vojenskou námořní akademii** ve Varně
- ▶ deset let se plavil jako **strojný inženýr** na lodích Československé námořní plavby
- ▶ **od roku 1969** se žije kresleným humorem a ilustracemi
- ▶ vystavoval v přibližně **90 městech Evropy**
- ▶ ilustroval kolem **70 knih**
- ▶ vydal **11 knih autorských**
- ▶ natočil **jeden kreslený film** a **52 televizních grotesek**
- ▶ **od roku 1970** je kmenovým spolupracovníkem švýcarského humoristického časopisu Nebelspalter a kreslí i pro švýcarský týdeník Die Weltwoche
- ▶ má dva syny, jednu dceru, čtyři vnuky, tři vnučky a čtyři pravnuky

Rozhovor pro Instinkt: **Tomáš Čechtický** - Snímky z Instinktu: **Robert Sedmík**

Kresby: **Miroslav Barták**

V tomto čísle v rubrice **“Z archívu”** najdete pár snímků a pár slov o Bartákovi, který se v roce 1990 stal zcela přirozeně prvním předsedou nového svobodného spolku karikaturistů - ČUK.

Z archívu / **Barták** v černobílé fotografii aneb **jak si ho pamatujeme...**

Nic v životě prý není černobílé. Ale starší snímky prostě černobílé byly a dodnes mají své přednosti. Ukazují nám **Bartáka** v jeho veřejných rolích: jako předsedu spolku, vítěze soutěží a jako kamaráda.

V levém sloupku jsou dokumentární - neb vzácné - obrázky ze zakládající Valné hromady České unie karikaturistů. Máme tu možnost doplnit rozhovor Tomáše Čechtického o autentické snímky mužů, o nichž **Miroslav Barták** mluví. **Nahoře** (kopie z týdeníku KUK) je Mirek s **Vladimírem Jiránkem**. Barták (vlevo) byl zvolen předsedou a Jiránek (vpravo) místopředsedou. Nelze tu opomenout, že oba se narodili ve stejný den, měsíc i rok (6. 6. 1938).

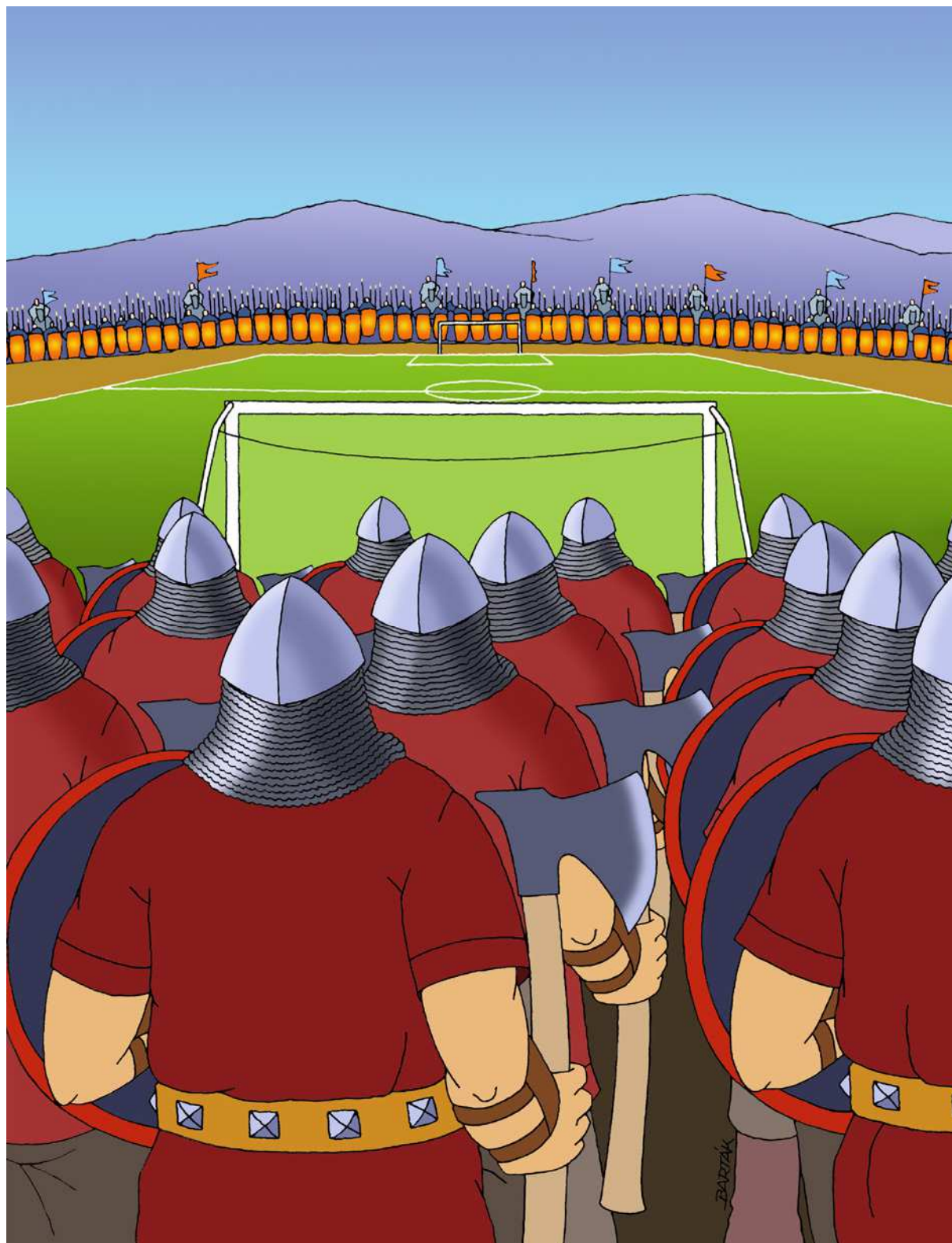
Na **dolní** fotce jsou vlevo **Jan Vyčítal** (druhý místopředseda) s iniciátorem shromáždění karikaturistů v pražské Malostranské Besedě (a s **Kobrou** tajemníkem ČUK) novinářem **Ivanem Hanouskem**. Událo se v březnu 1990 - Bartákovi bylo 52 let. Také ostatní byli o uplynulých 28 let mladší...

V pravém sloupku jsou snímky o něco mladší a v profesionálnější kvalitě. A na nich **Miroslav Barták** s trofejí nazvanou podle patrona soutěže Stadiónu o nejlepší sportovní vtíp roku "**Emil**". Od Zátópka ji Barták převzal v roce 1986. A pod tím je další ocenění - získal je od pořadatelů "**Cartoon Meeting Pointu**" v Písku roce 2008 na základě hlasování účastníků mezinárodního workshopu jako nejoblíbenější karikaturista tohoto setkání. Navíc dostal od ČUK i Výroční cenu 2005 - **Řád bílé opice**.

Snímky: archívy **GAGu**, **KUKu**, **Stadiónu** a **Vhrstí**

Aktualita / Miroslav Barták (80): MS ve fotbale - Rusko

Je tady světový šampionát ve fotbale - pro české publikum znamená sotva polovinu zájmu, když se hraje bez české reprezentace. Ale už v bojích o účast ve finále může zájem vzrůst,

jak to bývá. A jelikož se odehrává v Putinově Rusku, plném bojarů, jde vlastně o pokračování ZOH v Soči. Tím už snad zájem sportovních institucí o peníze z Ruska končí, jsou tu přece i Číňani a navíc ropné emiráty z horkého a kapitálem nám bližšího Východu. A co sám sport? Kdepak jsou časy anglosaského gentlemanského pojetí! Kde je idea barona de Coubertina?

Fotofejton / z Villy "Sempé" od Jana Koutka - s poznámkami Ivana Hanouska

"Původně jsem se trochu vyděsil, když mi Jeník poslal plný zásobník plný pěkně střelených snímků - prakticky na všech jsem byl já..." Tak komentuje tento fotofejton *Ivan Hanousek*. A přidává vysvětlení. Koutek se rozhodl založit svou fotoreportáž na hlavní figuře, již byl GAG-men, což samozřejmě byla racionální úvaha. Jenže Hanousek je také vydavatelem, redaktorem a vším podobným v e-GAGu, kde ty fotky měly vyjít. Trochu pitomě neskromné, usoudil. Zvlášť když už takhle se roztahuje svými články a podobenkami po každém čísle až nestoudně. O tom ovšem někdy jindy (bla bla bla - znáte to: co mám dělat, když sem nikdo jiný bla bla bla...) Teď o těchto snímcích:

Výstava se povedla, vlevo dole si všimněte, jak tam po klandru pobíhá malý *Mikulda*...

Však to znáte, po výstavách také chodíte už řadu let... Děda *Bohumil Lizner* byl ak. mal. a tak i mé dětství moc často vonělo ateliéry a výstavami. Jenže ono je něco jiného chodit sám a "komentovat" si viděná díla pro sebe či pro spřízněnou duši - manželku, milenkou, děti anebo pro přítele... Ale pro neznámé osoby? Každá je jiná, každá má své názory, své oblíbenice i své oblíbené předsudky. A vy jim teď máte nabízet své vlastní předsudky? Ještě že dnes jde o Sempého! Jak to vidíte na těchto snímcích: Jste tam vlastně s tím vším **úplně sám... (nahore)** ... i když **uprostřed mlčícího davu (dole)**. Ale dost kňourání, na to máme přece Babiše. Jak vidíte,

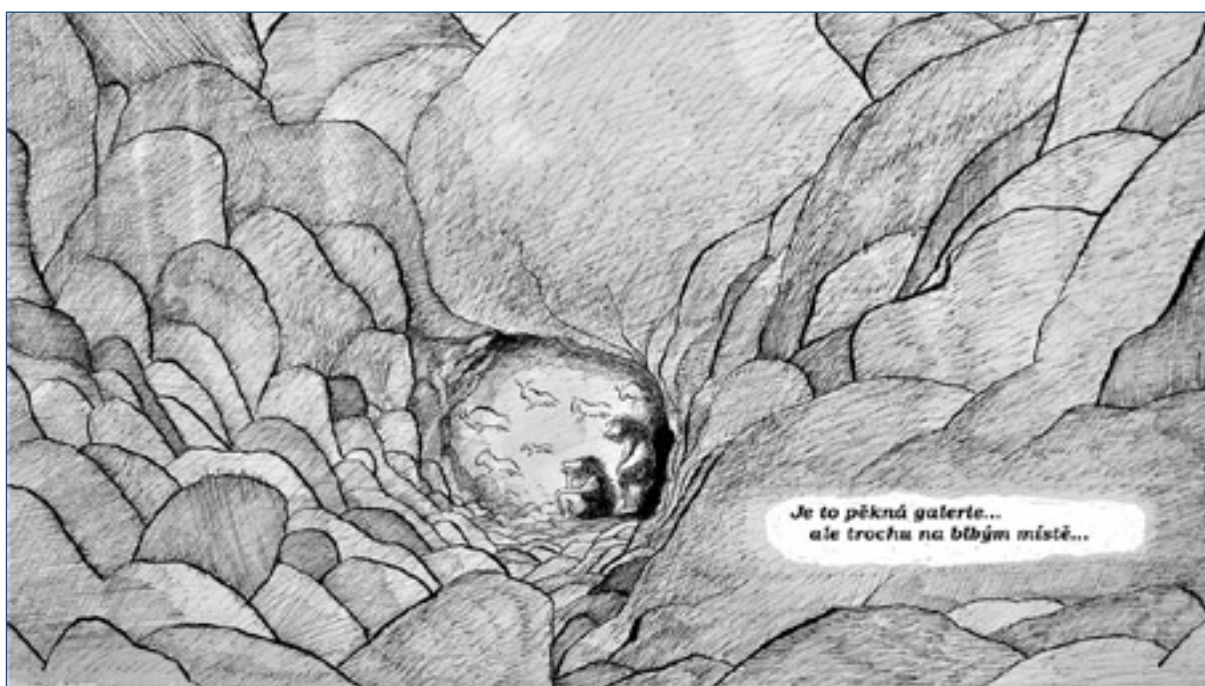
nebyl jsem zcela sám, byla tu kurátorka Klára, která toho řekla daleko víc, protože tu výstavu sestavovala (už ve Francii a také sama - s plánky *Villy Pellé* v ruce, aby si mohla zapsat rozměry vybíraných obrázků z pařížské galerie). V popředí vidíte kolegu *Bohoušira* (pravým jménem *Bohumil Šír*) a mezi hosty, kteří se s námi vyšplhali až na půdu byli i jiní zajímaví lidé...

O něčem jsem samozřejmě mohl vyprávět; třeba o Sempého obálkách pro *New Yorker*, které kreslí dodnes! Hlavně pak o *New Yorkeru*, který mi celý jeden rok chodil do schránky na Ořechovku... díky *Franku*! Časopis, díky tomu, že nejde o humoristický časopis, jak se nám kdysi zdálo díky časnému přetiskování vtipů právě z *New Yorkerů*, se vlastně vůbec nezměnil, na obálce jde jen málokdy o pouhý vtip. Spíš jde o výtvarné umění - a to mírně konzervativního typu - ovšem určitý druh humoru mu neschází.

V případě zn. **Sempé** rozhodně nikdy. Jelikož dívat se pořád na ten “ksicht” (**viz vlevo**) je nesnesitelné, dodáváme sem i tři z klasických sempéfórů. Schválně ve dvou ukázkách, krajní poloze tvorby autora. vlevo je ten obvyklý, více méně stále fungující - velké prostory a v nich jen malý vtipný detail. Atmosféru určuje odkapávající křišťálový lustr. Vpravo zase detail - klasický vtip beze slov - opět však s pařížskou atmosférou. A vtip dole? Villa Pellé také neleží zrovna v centru Prahy. Ale určitě si teď tato galerie zaslouží být ve středu pozornosti! (I. H.)

**„Jiří z Poděbrad a jeho doba“ -
aneb ČUKané v MB**

Ve známém předsálí divadelního sálu Malostranské besedy byla 9. května otevřena výstava kreslířů ČUK na dané téma. Prezentovalo se **23 autorů** (NOS dvoudomý či dvouhlavý). V dílech je zpravidla evokován a zachycen předobraz Evropské unie a s tím spojené někdejší úsilí jmenovaného českého panovníka. Zajímavé je, že výtvarná kvalita napomáhá vyznění vystavených děl. O vernisáži krom pořadatele z České unie karikaturistů promluvil také odborný lektor ze spolupracujícího Národního památkového ústavu. Sugestivní i sdělný byl muzický doprovod na indické (?) mísy.

Přítomna v sále byla přibližně polovina z vystavujících autorů, převážně z řad Pražanů a Středočechů. Bytem vzdálenější *Jan Vobr* a *Míla Martenek* jsou spřízněni s Prahou rodinnými vazbami. Spíše tedy "stará" (starající se?) garda s výjimkou *Romana Kelbicha*. Navíc *Jiří Bernard* a *Růžena Kučerová*. Ta, jak předpokládám, patronuje i účast kulturních přátel a straníků SMPVZ. Zahájení bylo přítomno na padesát osob (**viz obr. nahoře**).

Obsah výstavy je přesvědčivě zachycen v katalogu čtvercového formátu (18 cm) zpracovaného *Bohoušem Šírem*. Stojí za shlédnutí!

Ale!

Zpravodaj se zbytky šarmu oslovil mladý personál: barmanku a poté i pokladní. A zjistil, že sál je otevřen od 19 hodin, leč přístupný jen (platícím) divákům představení.

Světa znalý kreslíř, redaktor, korektor by si však měl poradit...?

Sepsal: Jan K.

Dva z výstavních panelů. Prostřední obrázek ukazuje, že na zřízení Evropské unie myslí král Jiří z Poděbrad, místo žezla s pivem (autorem je *Lubomír Vaněk*) a také na kresbě pod tím pivo nechybí (autor *Miroslav Měrtl*). Dole je výřez z panelu, kde se vyskytuje též narážka na Jiříka s EU v hlavě - tedy na čele (autor *Jiří Hiršl*).

Snímky: **Jan Koutek**

Svět knihy 2018, pátek 11. května:

Zpravodaji to nedalo a zmaten i oblačným počasím vyrazil na letošní ročník na pražské výstaviště. Realita stovek stánků, mnoha stovek vystupujících osobností a tisíců diváků (v prů-

běhu čtyř dní) byla ovšem až vyčerpávající. Uvádím jen postřehy týkající se témat zajímavých pro GAG. Hned cestou potkal **Jiřího Bernarda (vlevo)**, jehož při studiu programu přehlédl, a který měl v té předpolední době již za sebou účast na besedě ke knize pro děti *Johana s dlouhýma nohama* - vyšla s jeho ilustracemi - viz dále....

Komiksy v knižní podobě jako téma

Dále v pořadí recepce s maketami ***Rychlých šípů (vpravo)*** využitelných svým uspořádáním k osobním fotografiím. Jistě se tak zhusta stávalo. Výročí RŠ - 80 let byla věnována i řada

dalších aktivit včetně objemné knihy s parafrázemi současných autorů (**viz dále**)!

Komiks byl ostatně jedním z hlavních témat letošního knižního světa. U expozice předválečného seriálu ***Punt'a*** zachytil "pamětnici" (**vlevo**), znalou díla díky svému otci. Kreslíři na řadě míst nejen vystavovali, besedovali ale i tvořili...

Díla zesnulých...

Hned u vchodu, i na dalších místech, plakáty a pohlednice zvěčnělého **Káji Saudka (vpravo)**. Budily dojem originálů, nechtěl bych se však mýlit, když budu mínit, že šlo o reprinty. I proto, že byly k mání pohlednice v řádu desetikorun, afíše za stokoruny. Rovněž tak knižní vydání jeho autorských seriálů z *Technických novin*. Za cenu přesahující tři sta korun. Za podobnou cenu byla ve slovenské nabídce autobiografie též již zvěčnělého **Kornela Földváriho**.

Rovněž po celém prostoru byly umístěny sloupky knih v drátěných klecích, přes osobní výhrady k podobnému využití, zpravodaj zcela náhodně objevil v sousedství dávného vydání **Nepraktiky** (viz foto vlevo!) třeba Julia Fučíka, Aloise Jiráska - *Temno*, Ptáčníka, Glazarovou a pod. Z dalších již zvěčnělých autorů lze zaznamenat **Jaroslava Kerlese** (jeho dílo využívá budějovická cestovní agentura), **Miroslava Šaška** (vpravo) - jeho série světoznámých knih (vydává Baobab) pokrývá řadu světových měst) a **Vladimíra Jiráka** (viz dole vpravo!) jehož Večerníčkoví králíci ožívají na hrnečcích ČT...

...i tvorba živoucích

Z aktivních autorů brněnský **Lubomír Vaněk** nechyběl v přehlídce pelhřimovských rekordů, mj. jako nejrychlejší. Nabídku vstřícné hostesky na vyhledání v knize rekordů jsem odmítl, neb představa "umělecké" tvorby v TOlce mě nepřitahuje. Německá literatura se nabízela s charakteristickou figurou od **Jiřího Slívy** (viz výše vlevo!); ten měl v sobotu prezentovat své další aktivity. Týž den se chystal prezentovat svou tvorbu, třistastránkový humoristický román, **Boris Pralovzský**. Totéž zopakoval 17. 5. v knižním Luxoru. V nabídce nakladatelství Olympia nechybí knížky ilustrované **Miroslavem Slejškou** - údajně žijícího též v Praze Břevnově, jako pisatel této zprávy o návštěvě Světa knihy. Na jeho obálku jedné takové knihy se můžete podívat hned **na příští stránce** GAGu... Tím reportní zpráva bohužel končí.

Autor textu i snímků dodává ještě fotku (již v úvodu vzpomenuté) dlouhonohé „Johany“ **Jiřího Bernarda** (viz vpravo!) a omlouvá se:

Po absolvování necelé poloviny atrakcí, přes laskavou pomoc "silné" kávy, zpravodaj zcela odpadl a doplžil se domů. V posbíraném kilogramu letáků a časopisů na Výstavišti pak našel další zajímavá témata, která však již díky GAGu znáte.

Sepsal ke svým snímkům po paměti: **Jan Koutek**

Filmař - karikaturista

Na opravdu nečekaném místě se objevila informace o tom, že šluknovský Jiří Vejdělek (46 let, filmový scénárista a režisér; kupř. "Tátova volha") už na škole přispíval kreslenými vtipy do humoristických časopisů. V příloze MfDNESu zvaném "OnaDNES" říká: "Na gympl jsem chodil jako do divadla, abych vyzkoušel, co pedagogové snesou a které vtipy zafungují, takže mě oprávněně nesnášeli. Škoda, že nebyli schopni se mnou něco dělat, že mě nenasměrovali na uměleckou školu, protože už tehdy jsem kreslil a psal. Místo toho jsem dostával koule a třídní důtky za jejich karikatury. Řekl jsem si, že budu takový učitel, že ostatní budou zírat. A taky jsem si myslel, že o prázdninách budu moct psát a kreslit a jednou, až mi bude čtyřicet, tak mi to třeba někde otisknou. Netušil jsem, že v prváku na vysoké škole pošlu do redakcí své vtipy a hned mi je začnou tisknout. Celou vysokou jsem kreslil pro časopisy." *)

*) Pokud má někdo informaci, kde zmíněné Vejdělkovy vtipy vycházely, sem s tím!

Vyčítal (na) lékárně

Lékárnu Těšnov propaguje **Jan Vyčítal** (76), svým charakteristickým způsobem, uvádí **Jan Koutek** a pro pamětníky Vyčítalových fórů a Honzových hospod autor těchto snímků dodává, že pro ty zdravější z nás nabízí i protější jídelna v retrostylu vzpomínku na dřívější model stravování. Přes současné ceny je tam o staromódní jídla stále zájem.

<https://skautskanadace.cz/vystava-pocta-rychlým-sípům/>

Na této adrese najdete více info o výstavě k poctě RŠ v Galerii Lucerna. **Obrázek (viz)** je z MfDNESu a zpráva je od *Jana Koutka*. Ten dodává, že jinak to bylo na knižním veletrhu na pražském výstavišti spíš různě rozestrané. Takže co jsme zjistili? **P9** ilustrátorů a libretistů z Česka a Slovenska v pasáži Lucerna až do konce června vystavuje své vlastní varianty komiksů na téma Foglarova fenoménu. Souběžně je na trhu kniha **“RŠ a jejich úžasná nová dobrodružství”**. Šípáci totiž v prosinci oslaví 80. narozeniny - a výstava je putovní.

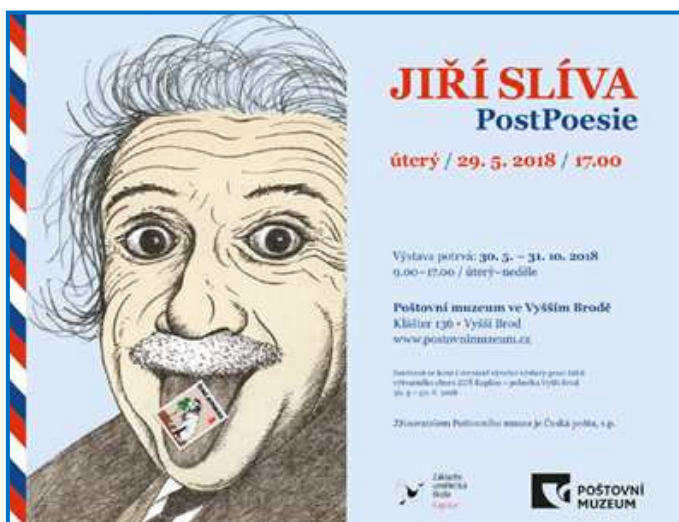
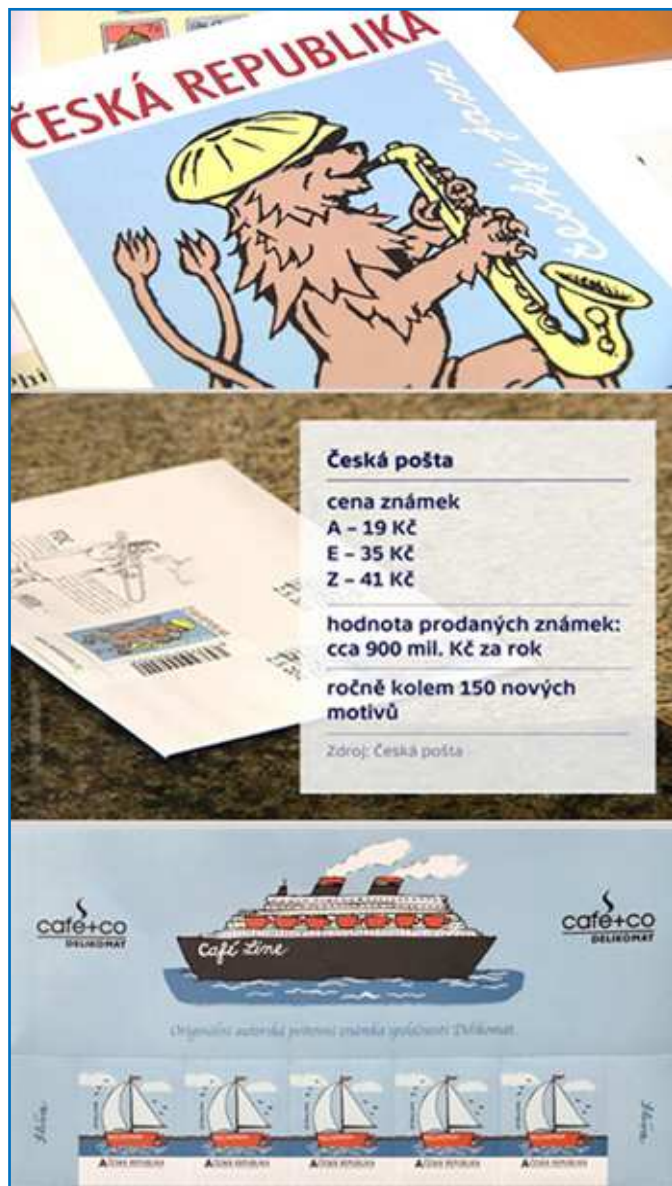

Víte, jaký Bůh není?

Pokud ne, jste na tom špatně. My se to dozvěděli o teplé pražské *Noci kostelů* na poslední květnový pátek. Nenápadný propagační leták nás mezi tuctem jiných upoutal samozřejmě svým titulem **„Karikatury Boha“**. Až v tramvaji cestou domů jsme zjistili, že autorka textu *Kateřina Lachmanová* (spolupráce s Pastoračním střediskem při Pražském arcibiskupství) si termín karikatura vyložila mnohem šířeji a výtvarný doprovod (**viz!**) tvoří jen drobné a nevtipné snímky z reklamních katalogů (brýle, kabel, budík apod.) Přitom právě text je zajímavý a osm ukávek vysvětlujících „jaký Bůh není“ je navíc trefný. Tak třeba kousek s názvem **„Bůh trapič“**: **„Bůh si v lidském utrpení přímo libuje. Kdo se má dobře, měl by mít pomalu pocit viny...“** ALE: Bůh nám neslibil, že ze světa odstraní veškeré trápení. (...) Slíbil však sílu a pokoj, aby nás nezdrtilo.“ A na konci letáku se na dotaz **„Jaký je vlastně Bůh?“** píše, že přesahuje všechny kategorie a pojmy a vymyká se naší představivosti. Přesto se lidé pokoušejí vytvářet vlastní představy o Bohu. Někdy jsou natolik vzdálené originálu, že vztah s Bohem spíš narušují než umožňují.

Z tohoto pohledu není divu, že řada lidí v Boha nevěří. Odmítají totiž jenom jakousi jeho **karikaturu**, o níž se domnívají, že vystihuje Boha, protože jim Boha nikdo nepředstavil v pravém světle. Výstižný citát: **„To, co si mnoho lidí představuje pod pojmem Bůh, Bohu díky neexistuje“** - **Karel Rahner**. Ale vraťme se k výtvarnému doprovodu. Stručně řečeno: zajímavý (pro laika) text měly doprovázet stejně zajímavé kresby - nejlépe právě karikatury. A

autoři, kteří by to dokázali nejen mistrně, ale i zasvěceně, známe. Jan Hrubý za katolíky i Marie Plotěná za křesťany vůbec (nedávno jsme uvedli ukázky z její čisté tvorby na obdobné téma) by si určitě s tématem skvěle poradili. Nejbliž by to Brněnská tisková misie z. s. Smetanova 9, Brno, která je uvedena v tiráži, měla právě k Plotěné. (ih)

Český jazz podle Jiřího Slívy:

Český lev hraje na ságo a má Stivínovu kšiltovku. Tak se vypořádal Jiří Slíva s námětem poštovní známky, která vešla v platnost letos v květnu (**viz obr. nahoře!**). Zatímco pro jazz v naší zemi je to první známka, Slíva jich má už několik a zvláště po výstavě v pražském Poštovním muzeu se stává jejich nejznámějším tvůrcem. S novou známkou přichází i razítko na obálce prvního dne s další autorovou ilustrací (**viz obr. uprostřed**). Obsahuje i důležitou doplňkovou informaci - totiž ceny běžné poštovní služby, tedy posílání lístků i psaní v kategorii A, E a Z... Od toho už většina z nás před drahným časem upustila díky e-mailu.

Představili jsme si, kolik by nás stálo rozeslání čtvrt tisícovky GAGů poštou. I kdyby se nám podařilo časopis vměstnat do formátu korespondáku se známkou číslo "A"... - a protočily se nám panenky. Pět tisíc jen za distribuci jednoho čísla časopisu "prodávaného zadarmo" by za jeden ročník spolklo na poštovních známkách více než padesát tisíc korun...!

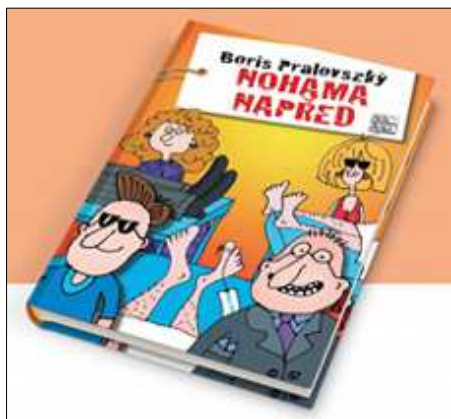
O Slívově známce se více dozvíte na: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/2469403-lev-vali-na-saxofon-jako-stivin-cesky-jazz-ma-svou-vlastni-znamku>

Plus něco do třetice: Společnost *Delikomat* si pro svou značku **Café+co** u Slívy pořídila další originální autorskou poštovní známku (záhlaví vydaného aršíku **je na obr. vlevo!**)

Poštovní Jiří Slíva a PostPoesie...

Ukazuje se, že krom pražského Poštovního muzea existuje ještě jedno a to **ve Vyšším Brodě**. A právě tam si vyžádali *Jiřího Slívu* s oživenou expozicí „*PostPoesie*“. Jak je vidět z pozvánky, *Albert Einstein* se relativně baví, když chtěl jednu ze známek olíznout (**viz obr. dole!**) a místo na dopisní obálce mu zrovna ta Slívova uvázla na jazyku (odkaz na slavné foto)...

Z textu na pozvánce, kterou nepřečtete vybíráme, že výstava potrvá celou letní sezónu až do 31. října! (red.)

Do světa (literatury) "Nohama napřed"!?

Boris Pralovský takto vykročil v pražském Luxoru, snad tou správnou nohou, se svou knižní prvotinou. Jde o černý humor, jinak by to v jeho případě snad ani nešlo. Prezentace s autogramiádou a křest díla se uskutečnil za přítomnosti majitelky vydavatelství Šulc-Švarc, klíčovými kmotry byli režisér Zdeněk Zelenka a zpěvák Bohouš Josef. Snímky zachycují okamžiky příprav a soustředění na akci. (Jank)

<http://bleskove.cz/celebrity/11297-bohous-josef-pokrtil-roman-jez-se-odehrava-v-pohrebni-ustavu>

<http://tv.blesk.cz/video/4983247/textar-boris-pralovszky-napsal-humoristicky-roman-z-pohrebni-sluzby.html>

Slíva si užíval pěkné počasí na jihu

Nejprve se pochlubil snímkem z vernisáže ve Vyšším Brodě, píšeme o ní na předchozí straně. Samosebou je na ní Slíva s tím nejvyšším z tamních hodnotářů - vousatým páterem Justinem, převorem Vyšebrodského kláštera, ve kterém sídlí Poštovní muzeum. Imaginarní Jirkova známka pro Vatikán ho neiritovala, naopak...

Fotka, která vzájemné úsměvy dokumentovala, se bohužel (ty jejich ajpady!) nedala z mejlu přes redakční fotošop ani zmenšit, ani sloučit s tou

druhou. Na ní vidíte záběr ze dvorku za Galeríí *U Schelů* v Českých Budějovicích, kde Slíva zahajoval další výstavu a kde si prý pak s muzikanty ze skupiny Nezmarů společně pěkně zajamovali. Slíva jen koukal, jací jsou to profíci. Nemusel nic vysvětlovat; stačí prý, aby se k nim otočil s kytarou tak, aby mu viděli na prsty - a hned se automaticky k písničce přidali... Škoda, že to tak jednoduše nejde třeba s kreslením vtipů... Hned by se našlo dost "spoluhračů"... (r)

Příznivcům díla Jiřího Wintera - Neprakty...

...byl určen doprovodný program výstavy „Pražská strašidla“ která od 22. 5. 2018 zdobí malý domek Komunitního centra na pražské Kampě. Svým umístěním mezi Werichovou vilou a Sovovými mlýny je domeček k takovéto výstavě jako stvořený - tvrdí organizátoři expozice.

V podvečer 7. června se tu konala projekce animovaného filmu *Pražská strašidla*, který vytvořili dva přátelé J. W. a J. W... Byli to Jiří Winter a Jan Werich a film je jejich společným dílem. Jiří vytvořil půvabnou vizuální stránku filmu a Jan ji doprovodil nenapodobitelným a osobitým komentářem.

Před projekcí filmu se návštěvníci dočkali přednášky "nepraktologa" Jaroslava Kopeckého, který pohovořil o Jiřího přátelských vztazích s pražskými strašidly a všemi bytostmi neviditelného světa. Plus o vzniku filmu a řady stejnojmenných knih. Na místě je možno stále ještě zakoupit několik "strašidelných" knih i *Album strašidel*.

(DW-N a: <http://www.neprakta.com>)

Sempé od podzimu v kinech...

...vlastně jde o figurku, hrdinu - u nás dosud neznámé - Sempého knihy. Vtipálek **Raoul Taburin**, geniální francouzský opravář kol a odborník na cyklistiku tají jedno hrozné tajemství... Film ho odhalí na velkém plátně díky společnosti Aerofilms už na podzim. Jenže na kreslený film to moc nevypadá...

Výstavy: **Neprakta jak ho neznáte. A Kemel jak ho znáte!**

Do Nymburku a do Dejvic. Tam vedly a jistě i dál povedou kroky čtenářů e-GAGu a jejich přátel, pokud budou v "dojezdové" vzdálenosti od okresního města. Respektive od centra 6. pražského obvodu, v němž sídlí úžasná a významná Národní knihovna.

neprakta
JAK HO NEZNÁTE
PŘIJĚTE NAVŠTÍVIT NEZNAMÝ SVĚT
PENGEMERÁLNÍHO ČESKÉHO AUTORA
KARELBOHO HRABALA
4. - 22. 6. 2018

VERNISÁŽ VÝSTAVY
4. 6. 2018 od 18 hodin
Kaple sv. Jana Nepomuckého, Nymburk
hosté: D. Pavlátová-Winterová,
J. Kopecký, koncert Vaška Kořínka

I. část výstavy - Neprakta jak ho neznáte
Kaple sv. Jana Nepomuckého v Nymburce
4. - 22. 6. 2018, úterý až v úst. odpoledne 18.00 - 19.00 hodin
vstupné 20 Kč

II. část výstavy - Neprakta ve filmu
Foyer kina Sokol v Nymburce
4. - 22. 6. 2018, úterý až úst. odpoledne 18.00 - 19.00 hodin
vstupné před prodejem

Mirek Kemel a jeho ftypy
12. 6. – 31. 8. 2018

To mi bylo jasné, že tě zase najdu v kavárně! Nodělej mi ostudu
a pokej do hospody !!!

Jste srdečně zváni na vernisáž výstavy spojenou s hudebním vystoupením
autora v úterý 12. června od 19.00

Cafe Prostoru
Technická 6, Praha 6, budova NTK
cafe.prostoru.cz

Oč běží v Praze?

Z pozvánky **vpravo** je zřejmé, že na vernisáž už je pozdě (pokud získáme snímek ze zahájení, vyjde v srpnovém čísle) a tak se na hudební vystoupení **Mirka Kemela** musíte vydat jindy jinak. Ale na výstavu vtipů v Cafe Prostoru můžete vyrazit nejen do konce června, ale dokonce až **do konce prázdnin!**

Adresa je lehce zapamatovatelná: Technická knihovna, Technická 6, Praha 6.

Oč jde v Nymburku?

Nepraktovsko - hrabalovská výstava v Nymburce, kterou **Daniela Pavlátová-Winterová** (tedy **Nepraktová**) ohlásila na obdobné výstavě v Libeňském zámku, je již za dveřmi. Píše k tomu: *Přátelství Jiřího a Bogana vzniklo kdysi dávno, kdy svět byl ještě malý, pražská "bohéma" (k níž se ani jeden z umělců nepočítal) se navzájem znala a dva kamarádi to měli k sobě přes řeku - Jiří bydlel v Holešovicích a Bohumil v Libni. Idylické staré Holešovice i Libeň s romantickou uličkou Na hrázi odnesl čas, budování socialismu a lidská tupost (která řádí v krásné Praze dál, jen sofistikovaněji) a zvláštní shodou náhod v místě, kde stály dva domky a v nich žili dva přátelé velkého nadání a skromného srdce, stojí dnes dvě ohyzdné stanice metra - Palmovka a Nádraží Holešovice.*

*Přesuneme se raději do městečka, kde se zastavil čas a kde trávil Bohumil své dětství a mládí, dnes už části národa notoricky známé díky jeho knihám. Na výstavě **Neprakta, jak ho neznáte** se dozvíte, co napsal spisovatel Hrabal o tvorbě výtvarníka Wintera, podívat se na málo známou tvorbu slavného karikaturisty Nepraktky. Přes řeku je hospoda, kam chodil strýc Pepin za krasavicemi, vila rodiny Hrabalovy s "kočičí" lavičkou, domek pro zaměstnanec se zahrádkou, v němž mladá paní Hrabalová okouzlovala manžela Francina i zbytek Nymburka svým šarmem a zlatavou hřívou (ve skutečnosti byla zrzavá)... a ten slavný komín. A pamětní deska Bohumila Hrabala ve výšce "kam čůrají psi", jak si to sám autor přál.*

Adresa: Kaple sv. Jana Nepomuckého, Nymburk. Ale jen do 22. 6. tr.! Tak rychle. A nevynechte ani místní kino Sokol, kde je ve foyeru druhá část výstavy: Neprakta ve filmu!

Beseda v Praze: *Barták, Slíva, Kemel, Fefík* - o kresleném humoru u nás i ve světě

Nejprve, abych nezapomněl: *Eja Kulovaný* se jmenuje *Jan Dostál* a bydlí v Praze 8. A není to žádný pubertální mladík. Kdepak!

Tato odpověď padla “na sále” hned jako jedna z prvních po vyzvání obecnstva k dotazům a ukázala, že ne jeden divák byl ve věci informován. Publikum obsadilo připravené židle ve velkém sále vyzdobeném velkými kreslenými vtipy slovatného *Sempého*. (Viz obrázky vedle)

Ano, hádáte správně, jsme ve *Ville Pellé* “na šestce”, kde se konala poslední květnový den v programu dopředu ohlášená beseda se známými karikaturisty. A výše uvedenou informaci podal veřejnosti sám šéfredaktor měsíčníku *Sorry Fefík* (sedí uprostřed na fialové židli!). Že se zde nic netajilo, o tom svědčí i to, že vzápětí jsme klidně prozradili i jeho pravé jméno - *Podobský* a neméně klidně i původ - *Bubeneč* (jiná místní vila). Ty židle bylo dokonce nutno doplnit, aby si všechny dámy sedly - v tom přišerném vedru vhodném spíš na konec července se vlastně ani taková slušná účast nečekala a seděli jsme společně jaksi jako při nějaké *humorterapii*.

Pořadatelé besedy moc potěšilo, že se na nelidské podmínky v ulicích města nevymluvil ani jeden z pozvaných karikaturistů v čele s jejich doyenem *Mirkem*

Bartákem (druhý zprava!), jenž jen týden poté oslavil v rodinném kruhu osmdesátiny. Nechyběli ani další tři pečlivě zvolení zástupci jiných typů kresleného humoru jako “editorial cartoonist” = kreslící komentátor *Práva Mirek Kemel* (nahore ten vlevo s mikrofonem), všechny hranice žánru překračující *Jirka Slíva* (druhý zleva) přestože právě přidělal další dva uzlíky na nikdy nekončící šňůře vernisáží svých výstav (o tom jinde v tomto čísle) a již zmíněný *Fefík*. Jako osoba schopná vysvětlit myšlenkové podhoubí i okem viditelné výtrusy šířené jeho časopisem do regionálně (nikoliv věkem či vzděláním) omezené společenské vrstvy v metropoli. Víceméně díky záłudnosti milé kurátorky se dostal nikoliv jen na kraj (na snímku vpravo) pozvaných hostů i autor tohoto povídání, jehož původním úkolem se zdálo být vytipovat účastníky besedy. A pak se přimluvit, aby pozvání neodmítli... Nakonec však se ukázalo, že by měl celou besedu nejen uvést, ale snad i moderovat, což rozhodně neumí. Ani jeho slabý hlas mu nepomohl, byl rychle vybaven mikrofonem, druhý si předávali hosté i nejbližší diváci. Co se publikum dozvědělo, to zde nemíníme uvádět, natožpak rozvádět. Spíš než *Sempé* se řešily české poměry, což asi, včetně vzpomínek na *Dikobraz*, lze

očekávat vždy... Publikum bylo (zdálo se nám) s náplní více než půldruhé hodiny dlouhé debaty spokojeno. Byť úvahy, zda s internetem nekončí existence kresleného humoru, zůstaly víceméně otevřené. A proč neznáme žádné mladé autory, je stále dost nejasné...

Ale aspoň pár personalistických drbů: mistři Barták, Slíva a Hanousek s sebou přivedli své družky: Terezu, Kláru a GAGfoto. Jinak se v publiku objevilo i pár vysoce zajímavých person:

Předně jmenujme paní **Irenu Pitrovou** z N. Y. a z Baby, choť zesnulého **Svatopluka Pitry**, člena posvátného spolku Polylegran. A pozvánka též přilákala úspěšného nejen karikaturistu zvaného **Vhrstí**. A když už jsme se tu (asi díky vedru?) rozhodli pro **férovku**, tak i jeho dnes vybavíme vlastním jménem: **Vojta Jurik**. Přistihli jsme ho až po skončení besedy při hovoru s další velkou osobností naší komiksové scény - výtvarnicí **Lucíí Lomovou**... Nakonec jsme si nechali zavilého rozhlasáka **Josefa Vomáčku**, přítele zvaného **Pepa** s nímž jsme se léta vídali v karlínském sídle metropolitní stanice ČRo Regina, kam si vodil k rozhovorům významné kulturní bytosti... A ještě kolegu z novinářské fakulty UK **Julka Macháčka**, nedávno v e-GAGu zmíněného ještě jako šéfredaktora revue Architekt.

Bohužel - kvůli protokolu - až na závěr jsme si museli ponechat dvě hostitelky, které nás v sále všechny přivítaly a na Sempém, Bartákovi a dalších hvězdách karikatury objevených se v jarní Bubenči mají zásluhu: šéfka galérie **Vladěna Rýdlová** a kurátorka výstavy **Klára Voskovcová**. K ženám se vždy dají přiřadit zajímavé informace, co do původních jmen či partnerů. Jenže právě v tuto chvíli dnešní hra na "gag-bulvár" končí. Trochu se už mezitím ochladilo a tak dámám raději s přáním dalších povedených akcí poděkujeme: Díky.

Snímky: **Klára Říhová** a **GAGfoto**

Kalendář pro spotřebitele poslouží i v půlce roku

"**d' Test**" už k Jiřímu tak přirostl, že musíme občas spolehat na pozorné oko korektorky, aby odstranila onu vlezlou chybu ve jméně kreslíře: "**d' Novák**".

Také tentokrát se známý zastánce solidního chování k nakupujícím zboží anebo služby prezentoval už koncem minulého roku 2017. A také tentokrát jsme to v našem magazínu opomněli zmínit. Naštěstí se nic neděje, pokud se ještě katalogu zmocníte, může vám sloužit nejen po zbytek roku, ale i v roce následujícím. Nemyslíme tím základní kalendářium, ale rady: co, jak, kdy, kde anebo kudy se vydat při srážce s neochotným, ne-li dokonce ničemným podnikatelem či línou institucí. A na co si dát především známého pana bacha? Neříkat nikdy neznámému vlezlému hlasu do telefonu své ANO!

Testy jsou doménou časopisu, kam **Jirka Nováků** už léta přispívá. Vlastně který už po léta spolupovídá. Jeho kreslířský styl k němu patří podobně jako ten Reisenauerův k týdeníku Respekt. Také o tom si můžete něco najít v tomto vydání d'-GAGu... (red.)

Kresby: **Jiří Novák** (d'Test)

Na takovou informaci jsme obvykle krátcí; kam s ní? Do rubriky Z domova nebo do té Ze světa? Ale dnes jsme na to vyzráli. Pro pozvánku na tuto českou výstavu v Rakousku jsme zřídili exkluzivní rubriku...

„AHOJ!“
(„NACHBAR!“)

„Satire und Karikaturen aus Tschechien“.

Zrealizováno ve spolupráci s Galerií výtvarného umění v Havlíčkově Brodě. Vernisáž se konala 3. června tr. ale na návštěvu máme všichni dost času.

Přesně až do 20. ledna roku následujícího! Stalo se skoro zákonem, že každá výstava musí mít i odborně komentovanou prohlídku. Tak i v rakouské Kremži, kde se **„Satira a karikatura z Česka“** předvádí díky zájmu havlíčkobrodské galerie (a družbě kraje s Dolním Rakouskem), avizují výstavu s živým **Jiřím Slívou** už 8. 7. 2018

(10,30 - 12,30) a na sobotu 28. října 2018 v den 100. výročí zrození Československa na území právě zesnulého rakouského mocnářství se ve stejném čase nabízí prohlídka výstavy očima české kurátorky *Daniely Růžičkové*. Za rakouskou stranu je kurátorem *Gottfried Gusenbauer*. Kdoví zda při termínu „satira“ vernisážoví řečníci vzpomenou útočného poetu *Karla Havlíčka* z Borové, známého družebním pobytem v klimatických lázních *Brixen*.

A kdo nás v Rakousku zastupuje?

Tentokrát jde bez výjimky o skutečně reprezentativní výběr: **Miroslav Barták**, **Jiří Slíva**, **Vladimír Jiránek**, **Josef Blecha** jako autoři kresleného humoru, **Pavel Matuška** a **Oldřich Jelínek** vystavují dokonce také své vtipné obrazy. A jemnou linku představuje **Marie Plotěná**.

Na otázku „*Jak byste charakterizoval český humor?*“ odpovídá na pozvánce český spisovatel *Jaroslav Rudiš* takto: „*Člověk se směje a chvěje zároveň.*“ Při věku pěti žijících ze šesti vystavujících se zdá být tento výrok pro existenci kreslené legrace u nás až příliš přiléhavý.

Více o výstavě najdete na: www.karikaturmuseum.at

Adresa: Steiner Landstraße 3a; 3500 Krems an der Donau, Österreich

Šalamoun na Michalskej

v rámci Bratislavského knižného festivalu bolo v bratislavských galériách otvorených viacero výstav významných ilustrátorov z rôznych krajín. Jednou z najzaujímavejších a najreprezentatívnejších je určite výstava tvorby popredného českého umelca Jiřího Šalamouna, ktorá bola otvorená dňa 17. mája 2018 vo výstavnej sále Univerzitnej knižnice na Michalskej ulici v Bratislave, kde bola prístupná do 4. 6. 2018. (K. Č)

Jiří Šalamoun

Narodený 17. 4. 1935 v Prahe. Grafik, ilustrátor, tvorca animovaných filmov. Študoval na AVU Praha (1953-1961) a Hochschule für Grafik und Buchkunst Lipsko (1957-1959). V rokoch 1990-2003 pôsobil na VŠ UMPRUM v Prahe, viedol ateliér ilustrácie a grafiky (od r. 1992 je profesorom). Samostatne vystavuje od roku 1971. Ilustroval alebo graficky spracoval viac ako 130 kníh. Realizoval pres 40 animovaných filmov (Maxipes Fík), viac ako 30 samostatných vystav. Patrí k popredným vývarníkom, ktorí navrhovali filmové plagáty.

Šalamoun vo svojich ilustráciach nie je rozprávačom, ktorý by príbeh len predstavoval a opisoval, ale jeho ilustrácie sú tiež niečím medzi interpretáciou a komentárom. Jeho interpretácia nám umožňuje pochopiť zmysel príbehu, odkrýva vždy niečo podstatné, všeobecne platné, častokrát možno nie práve najveselšie, ale jeho odľahčená forma nám to pomáha prijať. Svojbýtnosť, jedinečnosť a neopakovateľnosť Šalamounovho výkladu sveta, ukrytého v knihách, ktoré sú jeho veľkou vášňou, nás sprevádzajú divadlom sveta, v ktorom sa ukrýva naša vlastná rola.

Tento spôsob výkladu sveta má u Šalamouna špecifickú genézu. V druhej polovici päťdesiatych rokov študoval 3 roky v Lipsku, štúdium sice posilnilo jeho expresionistickú náklonnosť, v podstate ale len zdôraznilo to, čo mu už bolo vlastné už predtým, vedomie vzťahu ku kultúre strednej Európy, v ktorej sa donedávna miesilo všetko to, čo nepatrilo len Čechom, ale i Nemcom a Židom.

Šalamounovo chápanie sveta sa pohybuje rôznymi cestami, prechádza labyrintom sveta, ktorého niektoré časti môžu viesť až do raja srdca, znovu na samotný prah detstva. Šalamounovým trvalým sprievodcom labyrintom je však humor, ktorý robí skoro všetko ľahším. Je sarkastický, niekedy ostrý, pre detský svet je ale zafarbený nehou, ktorá však nezahaľuje pravdu. Šalamounove ilustrácie patria v českom povojnovom umení k jeho najvýraznejším prejavom, a to nielen v spojení s knihou, ale aj v celej jeho tvorbe. Ich význam a sila spočíva v tom, že vo svojom výraze, vyjadrovacích prostriedkoch a porozumení sú neoddeliteľnou súčasťou celej jeho tvorby.

Text: **Jan Rous** - Snímky: **Karol Čizmazia**

MINULOSŤ A BUDÚCNOSŤ ZLATÉHO SÚDKA

Pre dosiaľ neinformovaných chcem uviesť, že podnetom na organizovanie súťaže kresleného humoru Zlatý súdok bol fakt, že v roku 1994 sa vtedajšie vedenie Pivovaru Šariš veľkoryso rozhodlo financovať humoristicko-satirický časopis Bumerang a nijako nezasahovalo do jeho obsahu. Teda nepožadovali ani to, aby sme v ňom propagovali pivo, dokonca ani to, ktoré sa tam varilo. Preto redakcia prišla aspoň s návrhom organizovať súťaž kresleného humoru na tému PIVO a už v roku 1995 sa uskutočnil prvý ročník Zlatého súdku. A pivovar financoval nielen Bumerang, ale aj všetky výdavky, spojené s realizáciou súťaže.

To trvalo niekoľko rokov, až kým sa Pivovar Šariš nedostal do rúk veľkej nadnárodnej spoločnosti.

Časopis v tejto situácii nemal šancu na prežitie a v roku 1997 zanikol. Nový majiteľ nemal záujem ani o súťaž, no Zlatý súdok každým rokom aj bez jeho podpory akosi prežíval a sám sa čudujem, že sme práve dovŕšili už jeho 24. ročník.

Ale keďže bumerangy sa vracajú, i časopis Bumerang od jesene 2015 opäť vychádza. Ale tentoraz je garantom vydavateľstvo Šport, takže neviem, aká môže byť ďalšia budúcnosť Zlatého súdku. Aj keď nejaká súvislosť športu a piva by sa našla...

No a keď sa nestane nič nepredvídané, takto o rok by mal Zlatý súdok dovŕšiť už štvrtstoročie svojej existencie.

Lebo napriek všetkému záujem autorov neklesá, naopak, len voči minulému roku (90 autorov z 28 štátov s počtom 214 prác) sme v tomto ročníku zaevidovali výrazný nárast (154 autorov z 37 štátov a 441 súťažných prác).

Smäd teda pretrváva a pivo ako téma je snáď nevyčerpatelná.

Fedor Vico, konateľ súťaže

Soutěž, která má 3G - aneb o Golden Keggu a Bumerangu

Pokud jste probrouzdali stránky e-Gagu číslo pět důsledně, zahlédli jste redakční recenzi katalogu přešovského Zlatého Soudku...

A v ní jsme slíbili, že v tomto čísle právě v této rubrice najdete text "konateľ" této mezinárodní soutěže, který vypovídá i o jejím nelehkém životě v uplynulých letech. Tak tady je - a i ten, kdo se osobně nikdy nestřetl (= ne-sešel) s **Fedorem Vicom**, určitě si bude považovat za zpuštělost, s nímž čelil a čelí dosud jakýmkoli osudným událostem, ať už náhodným a nebo zákonitým, které mohly párkrát ukončit život Golden Keggu. Tak na zdraví!
(red.)

Ale stejně si už vedou i jinde na Slovensku. Tak třeba tato soutěž:

FRAŠŤACKÝ TRŇ už má zaděláno na 12. ročník...

A je tu i další stálice. O dost mladší, ale už také mezinárodní a letos po dvanácté se hlásí bienále mezinárodní soutěže kresleného humoru **FRAŠŤACKÝ TRŇ 2018**. Na propozice upozorníme v GAGu obvyklou dobu v obvyklém čase, ale už nyní prozradíme, že povinným tématem bude „OBEZITA“ a že uzávěrka soutěže bude 27. srpna, porota se sejde 11. 9. a vyhlášení výsledků (1. cena = 200 Eur) proběhne v Hlohovci 5. 10. 2018.

Kontakty: **František Bojničan** - 0905/352 506, info@elap-hlohovec.sk, www.elap-hlohovec.sk

Filatelie a kreslený humor - různé spojitosti, možnosti. Různí autoři...

Už vícekrát jsme (naposledy v minulém čísle) čtenáře upozornili na ty malinké grafické kousky, obvykle opatřené vroubky kolem dokola, které prozrazují, že jde o poštovní známky. Mívají jasně deklarovanou finanční hodnotu v měně editora - a v budoucnu neodhadnutelnou cenu zcela jinou - už jako exponát sběratele.

Také v tomto GAGu jste našli čerstvou informaci o novém kousku od Slívy a tak připomeňme, že právě tzv. karikaturisté jsou občas autory návrhu výtvarného obsahu známek, zákonitě více či méně vtipných. Kromě *Jiřího Slívy* jsme si v České republice mohli posílat psaní či lístky se známkami od *Neprakty*, *Vladimírů Renčina* a *Jiránka* anebo od *Miroslava Bartáka* - z klasiků třeba od *Josefa Lady*.

Další možností, jak se může filatelie dotknout kresleného humoru, je připomenutí buď slavného humoristy anebo jeho populárních kreslených hrdinů. Vlevo nahoře vidíte světoznámý medvídek *Pú* (s kamarádem *Ljáčkem*) od *A. A. Milneho*. Vydáno k *Roku dětí*. Vpravo pak je portrét významného amerického kreslíře vtipů *Jamese Thurbera*, byť tak nejspíš poctěného

ne za výtvarné dílo, ale za jeho tvorbu obecně oceňovanější - totiž literární. Nu a dole se na známky dostali známí dva uličníci od *Wilhelma Busche* - **Max a Móric**. Jejich popularita se týká především německy mluvících zemí. Tedy i Švýcarska.

Ale od germánského světa se odtrhneme a pojďme do románského. Zuřivý reportér *Tintin* je Belgičan, ale populární je i ve Francii - viz vlevo. Obě známky které tu vidíme stály shodně 0,46 Euro, ale ta mladší je věnována jedné konkrétní komiksově knize: Příběh Tintina v zemi sovětů... Autora kluka s jeho věrným pomocníkem vždy u nohou už známe nejen z GAGU, ale i ze sešitů, které u nás vyšly.

Naopak dole se opět vracíme na druhý břeh Atlantiku, kde se zrodily další vtipné komiksy, ať už **Krazy Kat** (asi nejslavnější kreslený příběh z těch prvních) nebo Disneyovi hrdinové *Kačer Donald*, *Mickey Mouse* s jeho *Minnií* a psem *Plutem*, kteří se od počátku krom novinových stránek proháněli též po plátnech světových kin... Ale co ta Uganda? Je to tak; různé země cílí na různé skupiny fanoušků anebo okruhy sběratelů známek. V Ugandě se pustili do série filmových grotesek, z níž jsme vybrali ukázkou...

Ale s humorem končíme doma: *Josef Lada* a jeho *Švejk* jsou též světoví - díky autorům i díky hlavnímu hrdinovi... (r)

Erich Sokol Exhibition in Krems

K pozvánce na Čechy do Kremže: *Karikaaturmuseum Krems* na svém webu uvádí, že od 25. 3. až do 25. 11. 2018 je otevřena také výstava tamního významného autora *Ericha Sokola* (1933 - 2003) pod názvem **Sokol Selection**. Rakušanovou parádní disciplínou byly vždy portrétní karikatury (**viz!**) - (g)

Víkend Satyrykonu v Legnici s Košťýřem

Právě dnes (pokud tedy čtete GAG v den jeho vydání) začíná tradiční téměř třídní slavnost výtvarného humoru (spíš humorného výtvarného umění) v Legnici. Ani letos se slavná polská plakátová škola nezapře; na obálku šestistránkové pozvánky nasázel grafik písmena až nahoru, těsně pod hladinu formátových možností... A co se píše uvnitř?

Pátek 15. 6.:

Odhalení pamětní desky *W. Mlynarskiemu*;
Předání cen laureátům: mj. **Jiří Košťýř, CZ ***;
otevření posoutěžní výstavy **Satyrykon 2018**.

Sobota 16. 6.:

Výstava "Nejllepší debut Satyrykonu 2018" - *Janek Janowski*; Výstava prací studentů Institutu Sztuki w Cieszynie.

Neděle 17. 6.:

Mariusz Kiljan and his Band: "Dvacet nejsměšnějších písniček na světě".

***) Košťýř vyrazil na ceremoniál v městě mědi pro cenu osobně s chotí - a s chutí!**

Kreslené filmy od Sempého známe. Ale teď bouchla bomba až ze zámoří:

Addamsova rodina bude animovaná!

Populární hraná filmová série *Addamsova rodina* se dočká animované verze. Do kin půjde v roce 2019. Zpráva dále říká, který herec bude koho mluvit, ale... To podstatné, co nás zajímá, se tu nepíše.

Addamsova rodina je dílem *Chase Addamse*, mrtvého amerického karikaturisty a jak jsme si tuhle připomněli, jde o výtvarný styl, který není obvyklý! Takže jsme zvědaví, jak si s tím filmaři poradí. (G)

Z GAGu i z doslechu už kdekdo ví, jak neuvěřitelná a nejspíš po další desítky staletí už neopakovatelná shoda okolností nastala, když se dva významní čeští autoři kresleného humoru narodili stejného dne. Šestáho června to bylo přesně 80 let, kdy přišli na svět Vladimír Jiránek a Miroslav Barták a už zřejmě nikdy nezjistíme, kdo z nich (a o kolik hodin nebo minut) byl starší. Vladimír byl tím, kdo začal s kreslením o pár let dřív. A v roce 1970, z něhož pochází drobný kalendářík propagující týdeník **Mladý svět - viz vpravo** - už v MF využili popularity jeho stripu „**Vtip pro moji ženu Lenu**“.

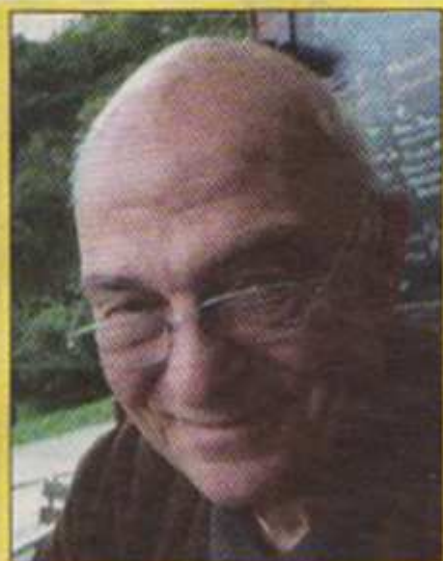

Miroslav začal později, ale v žánru se uchytil rovněž velmi rychle. V dnešní Chlubně GAGu se proto můžeme pochlubit dokumentem ze sbírky *Jiřího Hruboně* z Liberce, který vtip ze čtrnáctideníku **100+1 zahraničních zajímavostí** opatřil i datací: 100+1 ZZ; První říjnové číslo; Ročník IX; 1972.

Ovšem to by ještě nebylo nic tak zajímavého, kdyby se v časopise, vybírajícího pečlivě zajímavé články a obrázky z ciziny a uváděli poctivě zdroje, včetně jmen autorů, neobjevilo pod obrázkem - **viz vlevo** - jméno **Afredo Bartoli**. Ne, nebyl to vtip redakce, kde tehdy ještě nemohli na prvý pohled poznat unikátní „rukokres“ pražského Bartáka. Ten vtip totiž opravdu vyšel v italském časopise s tímto popiskem - a pražská redakce ho z Itálie poctivě převzala!

Dva zajímavé dokumenty, které díky obětavým sběratelům kreslených vtipů můžeme na stránkách e-GAGu takto představit, nemají zatím žádného institucionálního správce. Ale kdo ví, jednou se přece jen podaří právě pro takto zachovalé „pamětihodnosti“ zřídit **Muzeum kresleného humoru**. Škoda jen, že to bude v časech, kdy už nezbude jen citovat z našeho magazínu, neboť všichni autorů a jejich prací znalí pamětníci už mezitím vyhynou. A přitom: Pro kolik různých volných budov v Praze hledá magistrát nějaké smysluplné využití...? (sek)
Kresby: **Miroslav Barták** a **Vladimír Jiránek** (1969 - 1972)

Pavel TAUSSIG

❶ Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Aby som nehlásal bludy, odcitujem radšej definíciu humoru z encyklopédie *Domáci vševěd*. Zpracoval Josef Kafka. Šolc a Šimáček, Praha 1925:

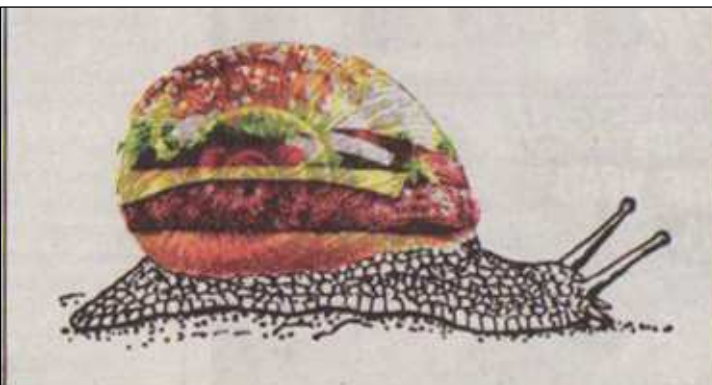
„Humor – dobrá nálada, která citlivě působící na cit druhého přenáší se i na tohoto... Zdravý, ne zkalený humor je výborným prostředkem pro zachování vlastního zdraví a stvoření klidného života jako podmínky života dlouhého, je také zázračným klíčkem k posvátným klenotům mládí a důležitým prostředkem výchovy. Humor vyvolává radost a dává tím dítěti skvostné dědictví do života, neboť kdo užil radostné mládosti, neztratil bodré mysli snadno ani ve stáří.“ – Podľa mňa to stále sedí.

Bumerang č. 10

Není prvním z autorů, kterým Bumerang věnuje dost pozornosti. Dokonce je až tím třetím z “československých” karikaturistů působících trvale v cizině.

Nedávno jsme zde přinesli kousek z rozhovoru s českošvýcarskou autorkou *Jitkou Holečkovou*, před tím už tak promluvil i pražský Němec (s trochou slovenských genů) *Jan Tomaschoff*. Dnešních 8 odpovědí na 8 otázek poskytl BUMerangu *Pavel Taussig*, který žije v německém Frankfurtu nad Mohanem... Původem Slovák, ale spíš Čechoslovák, známý nám ze satirického týdeníku *Roháč* a pak z magazínu *Pardon*, do jehož redakce nastoupil po odchodu do ciziny po ruské okupaci v srpnu 1968. Konečně délesloužící odběratelé e-GAGu si jistě vybaví jeho skvělý seriál, otiskovaný v našem (tehdy ještě) týdeníku. O *Pardonu* tak máme jednu provzdu úžasný (ilustrovaný) dokument z mimořádně pevné ruky (a hlavně zasvěcené hlavy).

Jako obvykle i tentokrát je živý objekt dotazů více představen uvnitř této osmistránkové humoristické přílohy slovenského deníku *Šport*. Medailonek plus další čtyři koláže se nacházejí na čtvrté straně a my z ní dvě kolážové kreace přinášíme níže:

Sorry č. 5

Podtitul či spíš nadtitulek Sorry zní PrDeL. A byť jsem zprvu (zřejmě středostavovská výchova - máti učitelka) měl z takového nápadu spíš nepříjemný pocit, po dlouhých letech se satira natolik odklonila francouzským směrem, že název Sorry připadá jako pokrytecké maskování tvrdého časopisu. Prostě falešná přetvářka. Poslední číslo, které dorazilo do redakční schránky má na obálce vtip, který vidíte nahoře vlevo. A najednou je jasné, že nad tímto vtipem mělo stát prostě a jasně: **Prdel.** Odkud jinde ten obří exkrement mohl vyjít?

4 vtipy. Pokud vás nepraštilo to co je spojuje do nosu, najdete o tom pár vět na příští stránce.

I divák postihlý šeroslepostí pozná, že ty čtyři obrázky pocházejí od dvou autorů se zcela odlišným kresbopisem. *Eja Kulovaný*, jediný velký objev mezi kreslíři Sorry z posledních let a *Boris Pralovszký*, který je naopak po dvě dvě desítky let svým druhem humoru i štětinatou kresbou takříkajíc zcela kontinuální... Na naivistu Kulovaného si člověk musí zvyknout; a-nebo nemusí? Jeho chuť pracovat na využití jiného výkladu slova, v němž byl mistrem třeba *Michal Hrdý* a před tím *Jan Vyčítal*, je vhodným příkladem takto pojaté tvorby.

Oč jde, vidíte sami. Je to záměna známého slovního spojení (nepříjemné **tušení** - nepříjemné **dušení**) nebo jen využití stejného slova v různém významu (visí mi = **dluž** - visí si = **visí** oběšenec) anebo přehození písmenka (*Buffalo* a *Bafalo*). Takových (až dětinsky hravých) vtipů obsahuje Sorry od počátku stovky. Zde ještě třeba *Rakus* a jeho řidičák prošlý = propadlý (ztratí časovou platnost) či propadlý (mříží do odpadního kanálu). A někdy je až obdivuhodné, čeho nového se po tolika letech (a bereme-li v potaz i staré *Trny* apod., tak ještě po stu letech!) v tomto činění dopátral například právě Kulovaný. Už chybí jen dialog: "Hni se Hnuse" - "Hnu se Hnise!"

Kresby: *Eja Kulovaný* a *Boris Pralovszký*

Mistři pláten / Dnes opět to slavné *van Ucho*

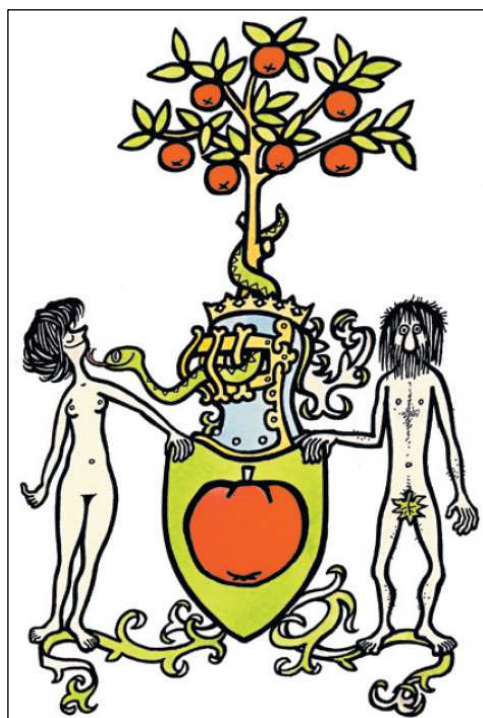

Ucho jako ucho? Proč ne...

Ucho jako ucho? Proč ne... **Václav Linek** (**viz obr. vlevo**) zvolil nejen známé *van Goghovo* chybějící ucho, ale jeho nápad přináší gramotnému člověku (jimž je díky reprodukci tohoto obrazu - nejen v základních školách naší republiky - každá postarší osoba bez těžké oční vady) radost z výtvarně citlivého spojení známého díla s neznámějším životním prvkem ze života autora známých slunečnic. Nejinak tomu je vedle (**viz obr. vpravo**) kde se žijící karikaturista **J. Bosco** (neplést se zesnulým Francouzem J.- M. Boscem) vyrovnává se zadáním ke stejnému potěšení znalého diváka. Ucho jako paleta? Proč ne... Tvar může odpovídat a také zde se karikaturista velmi pěkně vyrovnal s využitím známého expresionistického stylu holandského mistra i v autoportrétu... Málokdy se grafikovi podaří usadit k sobě tak pasující dvě kresby. Takže i radost z každé máme hned dvojnásobnou... (g)

Kresby: **Václav Linek** (Česko) a **J. Bosco Azavedo** (Brazílie)

JIŘÍ WINTER-NEPRAKTA VELKÁ KNIHA VTIPU

Úvodní slovo redaktora díla (čtěte!):

Anonci na VELKOU KNIHU VTIPU JIŘÍHO WINTERA NEPRAKTY (Grada 2017) uveřejnil už GAG č.11/2017. Rád bych ji blíže představil.

Reprezentativní výběr *Nepraktova* humoru (třetí kniha po *Urbanovi* a *Kantorkovi*) zahrnuje tvorbu z let 1950-1970, kdy Jiří Winter zpracovával náměty Bedřicha Kopeckého, spoluzakladatele firmy Neprakta. Přes pět stovek vtipů představuje pamětníkům i nepamětníkům přehled veselých obrázků z různých historických období, od pravěku po dobu takřka současnou. Z téměř deseti tisíc kreseb jsem se snažil zvolit ty, které byly ve své době nejoblíbenější, tzn. byly často přetiskovány v tuzemských i zahraničních časopisech a na výstavách patřily k nejvíce obdivovaným. Díky velkému formátu knihy jsou kresby prezentovány v dostatečné velikosti, a i ti z nás, kteří mají chatrnější zrak, mohou si Nepraktovy obrázky prohlédnout do nejmenších detailů.

Jaroslav Kopecký

Osobní slovo recenzenta (možno přeskočit):

Je to hrozné, jak člověk na stará kolena dopadl. Zkusil jsem si představit, co by se se mnou dělo, kdyby se tahle kniha objevila na knihkupeckém pultu v roce 1956. Zrovna se konala melbournská olympiáda, Fikotová hodila diskem zlato a sbalila druhé zlato v osobě amerického kladiváře. Bylo mi 14, těšil jsem se až (snad do roka) vyjde kniha o letní olympiádě a budu si ji přát k narozeninám anebo vánocům (co bude dřív). Kdyby však tehdy vyšel takovýhle Neprakta, bylo by to na zbláznění... Ale nejspíš by mi rodiče pořídili obě veleknihy a věnovali by mi je právě tak - jednu k narozeninám a druhou k vánocům.

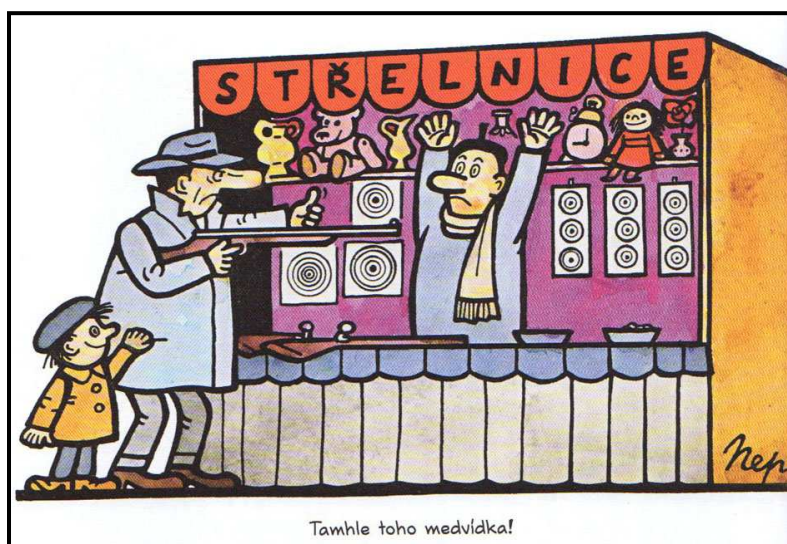
Máte jistě pravdu v tom, že takový Neprakta vyjít nemohl. Ta první příčina je jasná, všechny tyhle barevné vtipy nebyly ani na světě. Rodily se od roku 1950 a po šesti letech jsem se musel spokojit s „vlastním vydáním“ alba v podobě velkého školního sešitu, plného výstřižků kreseb z novin a časopisů, které jsem celkem pravidelně vyslídil.

Když se ovšem vrátím na začátek, je to fakt úpadek. Ta neuvěřitelná radost, ten pocit štěstí a nastávající týdny, měsíce a dokonce pár roků, kdy bych si pořád dokola takovou nablýska-

nou slávu prohlížel... Aspoň něco se mi však splnilo už brzy. To, co jsem teď napsal, jsem totiž opravdu zažil, platí to totiž o nadšení z knihy vydané o tři roky později. Byly to „Motivy z amfor“ (1959) a kluk, který odpoledne pořád běhal jako šílený kolem bloku, chtěl být Zátopkem. Tentýž kluk večer místo psaní úkolů lepil své výstřížky a chtěl vymýšlet vtipy jako Neprakta. Byly to nereálné sny, na rozdíl od reálné jistoty: nebavila mne ta podělaná škola...

Nakonec jsem nějak školu přežil, tak jako vojnu, komouše i srpnové rusáky... Teď držím vysněnou knihu a ... víte, že mi ji věnoval do sbírky a k recenzi sám její uspořadatel a přítel Kopecký už skoro před rokem? A že já si ji kompletně prohlédl až teprve teď!? Jistě, dělám to u většiny buclatých publikací, abych si na ně rezervoval čas a mohl dílo hodnotit jaksi z první ruky, tedy dle prvního, jaksi svěžího dojmu. Ale u Neprakty? Bože, jak hluboko jsem žuchl!
(sek)

Recenze:

Cože? Namísto *Dvojrecenze* jen *Recenze*? Co to má znamenat? To je skandál! Vždyť přece ve *Dvojčísle* má mít GAG logicky *Čtyřrecenzi*... Máte pravdu, takový byl úmysl, ale... prostě se to nedalo stihnout. Ale aspoň teď vidíte, co chystáme: tyto tři knihy vám hodláme postupně představit - a asi se tak vystavit riziku, které nám hrozí hned na straně 4 „*Žádná část této knihy nesmí být reprodukována a šířena v jakékoliv podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude stíháno.*“ Tečka.

Velké knihy vtipů / Grada

Velká kniha vtipu Pavel Kantorek

Formát 22x28 cm, 256 stran

2015

Velká kniha vtipu Petr Urban

Formát 22x28 cm, 256 stran

2016

Velká kniha vtipu Jiří Winter NEPRAKTA

Formát 22x28 cm, 256 stran

2017

Kresby nahoře: Z desítky „*Mužů za rohem*“ jsme vybrali tyto dva (ale je jich devět!)

Album si nebere žádný jiný cíl než pobavit. Zábavný charakter celého projektu se v zásadě nemylí, když cílí na široký okruh čtenářů - prohlížečů. Už sám výběr autorů potvrzuje, že ať

je nakladatel natolik v žánru orientovaný anebo si udělal nějaký průzkum, vychází to. Jak živoucí Urban, tak zesnulí Neprakta a Kantorek mají všichni tři obdobný zásah a opravdu bych jednou rád věděl, kdo z nich jakého docílil výsledku - nikoliv knižního nákladu či zisku, ale prodaných výtisků. Dalším lehce odhadnutelným jménem do takto pojaté veliké sbírky kvalitních vtípů je jistě Renčín - ale pak asi nastane problém jak a zda vůbec dál. Zesnulý Jiránek má dědice autor-

ských práv, s nimiž nebude snadné jednání. Žijící Vyčítal už není dnes natolik většinovým karikaturistou, jako tito dosud vydaní či uvažovaní... Pokud bychom mohli doporučit, pak Michala Hrdého, jak pro množství stále živých vtípů, tak pro jejich neobyčejnou úroveň. Pro pamětníky Jelínek a Born? Malák? Haďák? Jména naskakují, jenže vždy tam vyskočí nějaké to „ale“. Velký **Neprakta** má jednu velkou výhodu, která je hned dvojnásobná - autor nežije a tudíž vydavateli neztěžuje výběr nějakými svými „pomatenými“ nápady co kam dát či naopak co přece do alba nepatří... A v tomto případě vybíral práce odborník nejvíce ze všech proškolený právě v oboru Nepraktologie; lze říci, že *Jaroslav Kopecký* je spíš povoláním školitelem nás ostatních. Jako Nepraktolog má v oboru letitou praxi; proto také ví, které vtipy kde najde anebo naopak, které vtipy v dosud vydaných sbírkách už byly a proto je záhodno se jim vyhnout. Ovšem s tím, že ty zásadní, které recenzent pamatuje nejvíce, tam nechybí. Například

„Tato voda nehodí se k pití - To je i můj názor pumpo“.
(Viz obr. nahore!) A z vtípů beze slov Nepraktův nejlepší příspěvek v oblasti „Trosečník na ostrově“ = uprchlý vězeň **(viz dále!)**. Na velké rozumování není v případě takového díla čas, připočtete si vedro, které zpomaluje mozkovou činnost. Album je postaveno víceméně na tématech, která se - zastoupena vždy několika vtipy - postupně proměňují nikoliv zcela chronologicky, ale lidoopy, tedy spíš typicky nepraktovskými pralidmi (chlapi celosrstnatí, dámy růžově holé) to začíná a *de facto* vtipy vztahovými - muž a žena to končí.

Uprostřed se kromě vtípů z různých epoch dějin (na ty měl Neprakta patent - nikdo jiný si netroufl tak přesně oblékat lidi podle historií odpovídající módy) objevují i různé cykly (*Vánoce, Přísluví, Písňe týdne, Na plese* aj.) jsou zastoupena i v šedesátých letech oblíbená témata, kde se karikaturisti trumfovali, kdo vymyslí lepšího nového *Muže za rohem* anebo zmíněného *Trosečníka* a jiné.) Téma *Diogenův sud* vypadá jako vedlejšák k *Motivům z amfor*, středověké kousky zase sedí k tvorbě *Mužů v plechu*. Vše však jen domýšlíme, album nemá ambice identifikovat zdroje, přitom třeba u *Bible* by bylo zajímavé vědět kde to vyšlo?

Pokud tato kompozice obrázků dílem černobílých, dílem už barevných či posléze samotným Jiřím Wintrem dobarvených má nějaký háček, jde o styl kreseb z různých období tvorby, které se objevují v dílčím členění „kapitol“ v přímém sousedství děl z posledních let. Což ovšem někomu vadit nemusí - naopak je to zdrojem docela osvěžujících zážitků. Připomenutí začátečnického stylu a následného vývoje. Alespoň **dvě kresby (viz vpravo!)** jsou vysloveně zajímavé kvůli na první pohled matoucímu stylu (nahore „a la Vyčítal“?), jiná velká se zase týká vstupu okupačních vojsk 1968.

Více údajů o autorovi obsahuje úvod - vznik firmy Neprakta a medailonky Wintera i Kopeckého; právě druhý autor, náměťář, je v posledních letech v GAGu několikrát přiblížen po záchraně papírů z jeho pozůstalosti. Toto album shrnuje vtipy ze dvou desetiletí společné tvorby, což je asi ze dvou pětín všech. I tak jde o úzký výběr z desetitisíce kousků, které byly k dispozici. Část původně černobílých kreseb sám autor na samém sklonku života ještě stihl vybarvit.

Pokud se dohodneme, že počet vtipů v albu spočítáme odhadem podle počtu stran krát obvyklé dva vtipy (někdy je na straně jeden velký, jindy zase čtyři menší) jde o pět stovek zmíněných v úvodní anonci J. Kopeckého. Tím se dostáváme k velké přednosti publikace vydané pražským nakladatelstvím Grada (a Cosmopolis) - je jí velký formát a tudíž i velké rozměry kreseb, jak o tom též píše editor - nedošlo k jejich umrňování jen proto, aby se jich do svazku nacpalo co nejvíc. Faktem je, že Winterův kreslířský styl by to unesl (vznikl v době, kdy polygrafie žádala výrazné linky, jemnější kresba se ztratila) přesto se tu neopakuje hřích z řady časopisů, kde grafik vezme dejme tomu Pálku nebo třeba Renčina: dva obrázky dá velké a k nim přirazí čtyři malé, které pak mají několikanásobně menší sílu linky - až jsou často k neprohlédnutí.

Což tedy u Neprakty nehrozí - viz třeba v různém poměru zmenšované vtipy vedle - ale je to chvályhodné... Ve svazku nechybí fotoportrét autorské dvojice ani unikátní autoportrét s faksimile jejich podpisů. Písmo, speciálně vyrobené pro Nepraktí knihy, je sice jednotné, ale nic moc... Nu a dodat ještě třeba upozornění, aby si milovník humoru pořídil recenzované album co nejdříve, protože současná vlna nápadů, že ženy mají mít větší ochranu v zákonech než muži, by mohla rychle zatočit s polovinou vtipů, které jsou určeny více mužům. Vycházejí ze starobylého, pěkných pár tisíc let praktikovaného soužití lidských párů, kterému má být náhle rychlý konec. Hned **na příští stránce najdete** na takové téma dvě, pro ženy těžce urážlivé, **ukázky...**

Tak jakou, pardi?
Vrznem tam Vivaldiho!

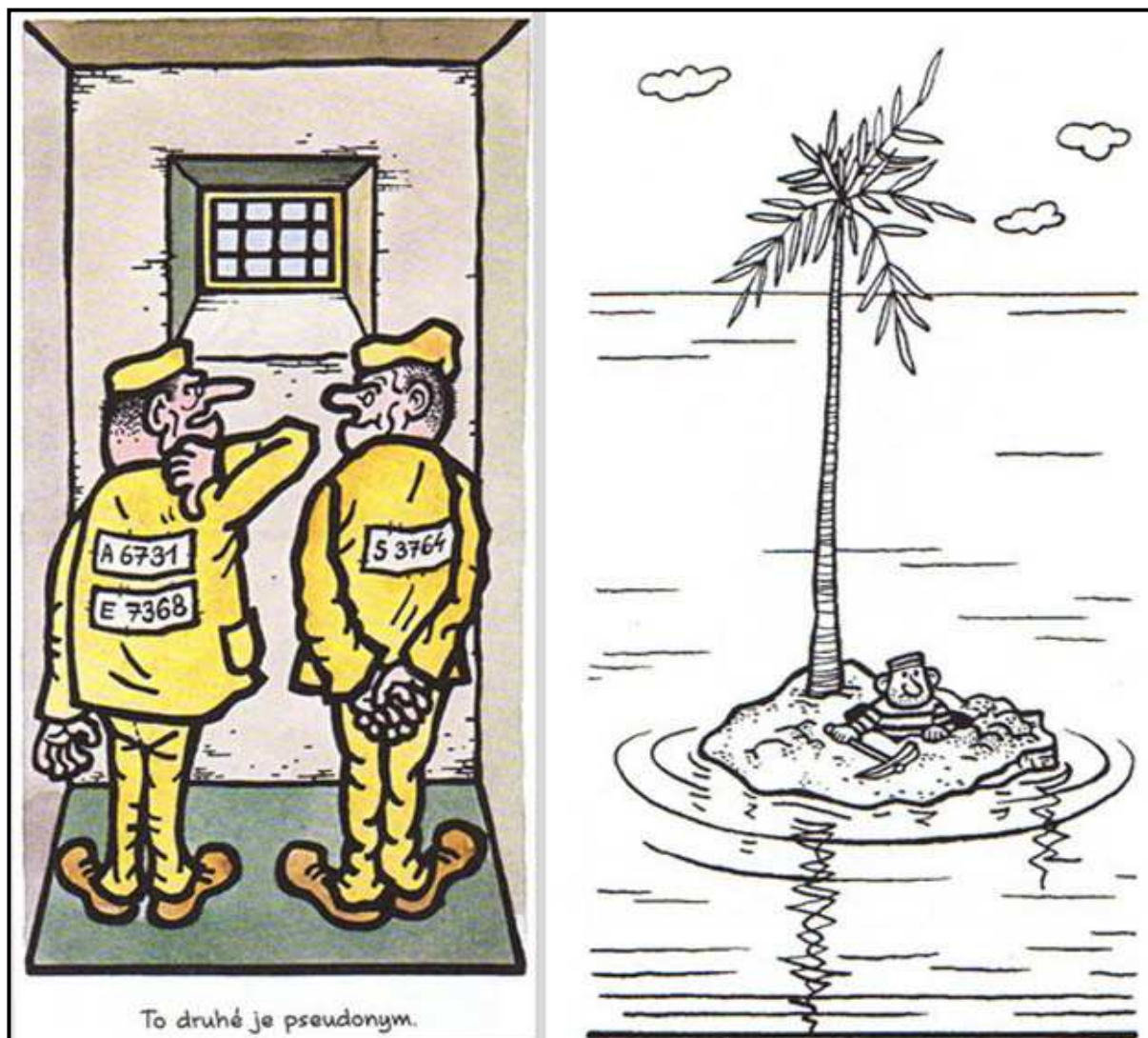

Ještě jsem nepoznala pořádného chlapa, aby mi pak platil správně na dítě.

Ovšem u *Neprakty* jde jen o nicotnost proti tomu, co čeká obdobné album vtipů *Petra Urbana*, které vyšlo o rok dříve - jde jen o to, kdo půjde do vězení dřív, zda nakladatel nebo sám autor. Ale té knize se budeme věnovat až příště. Snad tu ony odporné osvědčené pořádky aspoň po ty dva letní měsíce vydrží.

Ivan Hanousek

Celkem 11 kreseb jsme vybrali z publikace Grady **VKV Neprakty**. Tyto dvě ukazují jednu základní věc: **Vlevo** ukázka jak má vypadat **vtip se slovy** (i s čísly). Vtip je v tom, že samotný obrázek a samotný text nic neznamenají. Funguje to jen dohromady. A **vtip beze slov** vpravo? Nevyžaduje slov.

Hořký humor po severokorejsku

Bandi sbírku sedmi povídek napsal počátkem 90. let. (...) Zaznamenává v nich dobu vlády Kim Ir-sena a období velkého smutku po jeho smrti. (...) Už po přečtení prvních stránek je jasné, že soukromí v severní části Koreje člověk nemá ani na záchodě. Je to luxus, který si může dovolit málokdo. Stejně tak jako **humor**. Přesto ani ten "Žalobě" nechybí. Ačkoliv kniha odhaluje zvěrstva, kterých se na svých občanech režim dopouští, je dost pravděpodobné, že co by stranu popudilo zdaleka nejvíc, by byl **vtip**, který se Bandimu povedlo do příběhu propašovat. Má sice často nahořklou příchut, ale trápení malého chlapečka, kterého jako na povel rozbřečí velké portréty Kim Ir-sena a Marxe, a nikoho jiného, prostě baví.

Monika Zavřelová: "Nejlepší Žalobu na KLDK může napsat...", MfDNES 3. 5. 2018, str. 15

Kolik vtipů snese divák za hodinu?

Poslední důvod, proč se nezabít. Název nové hry, kterou uvede komorní scéna pražského Divadla pod Palmovkou. (...) "Po tom, co jsme inscenovali pár popových **komedií**, jsme chtěli zkusit větší art. Aby nebyla každá druhá věta **vtip**. Takže teď je **vtip** jen každá třetí věta," říká autor, herec a dramatik Tomáš Dianiška. (...) "Bude to krásný postapokalyptický **ka-baret**."

Tomáš Štáštka: "Na Palmovce hledají důvody...", MfDNES 17. 5. 2018, str. 13

Zbyhoň! je ukřižená fraška

Režisér Jan Frič s dramaturgem Milanem Šotkem připravili autorskou hru *Zbyhoň!*, která využívá reálií z Rukopisů, (...) aby poukázala na **směšnost** dnešní vlny národního uvědomění a faleš prázdného vlastenčení. (...) V momentě, kdy mezi členy sekty *Národ neskoná* vstupuje nezasvěcený turista Pavla Děrgela, se však *Zbyhoň!* zlomí a **vtipné** historické i současné narážky vystřídá přehrávání a řev. Inscenace se mění v ukřiženou a stále **méně vtipnou frašku**, časem pak přechází do úplného **dada**. (...) Zde se asi jejich **humor** vzájemně požral, vynuloval a výsledkem je změť, která dál drží linii rozpačité produkce Nové scény ND.

Tomáš Štáštka: "Od Rukopisů k Formanovi..." MfDNES 19. 5. 2018, str. 14

Polibek negra už nekoupíte

Korektní svět je znovu v ohrožení. Obléknout typického indiánka do bílých šatů, dát mu korunku a navrch ještě čokoládovou polevu - a přirovnat ho k *Meghan Markelové* - to se zřejmě někomu z marketingového oddělení německé firmy Super Dickmann's zdálo jako dobrý **vtípek**. **Vtípek**, kterým se tento výrobce cukrovinek mohl aspoň trochu přizvít na celosvětově sledované svatbě americké herečky a prince Harryho. Nakonec se ale obrátil proti firmě samé. Zvláště kvůli té polevě. (...) Po smršti odmítavých reakcí a obviňování z rasismu firma vydala omluvné prohlášení. (...) Problém s čokoládovým "marshmallow", který se prodává jako "Schokokuss" (čokoládový polibek) není nový. Starší generace Němců říkala cukrovince "Negerkuss" (polibek černocho).

(zah): "Německá firma se kaje za fotovtípky o Meghan"; MfDNES, 24. 5. 2018, str. 6

Zemřel satirik Philip Roth

Provokátor, **satirik** a jeden z nejtalentovanějších autorů 20. století. Pro Čechy zesnulý americký spisovatel *Philip*

Roth znamenal ještě o něco více (...) *Jiří Hanuš*, překladatel vyzdvihuje zásadní milníky autorovy kariéry (...) knihu *Sabatovo divadlo*, fascinující příběh nepřekonatelného chlápka a později takzvanou americkou trilogii, ve které se Roth s **humorem** sobě vlastním vyrovnává s politickou korektností a s rozvratem hodnot šedesátých let (...) "*Roth byl hlavně satirik, ač samozřejmě úžasný stylist,*" říká Hanuš.

Monika Zavřelová: "Zemřel Philip Roth..." MfDNES 24. 5. 2018, str. 13

Český film dostal od kritičky jen 20 %!

S každým dalším pokusem sílí dojem, že českou **komedií** už nelze vyléčit. Jedině ji zakázat s odůvodněním, že hrozí epidemií. Nejnovější varování nosí jméno *Teambuilding* (...) Druhou sebevraždu páchá chatrný scénář a třetí stavba vyprávění (...) A konečně se snímek naprosto míjí s každým typem **komedie** (...) Na **crazy** je málo potrhlý, na **satiru** málo vynalézavý (...) hned na cestě autobusem se dostaví hromadné zvracení a pak v hotelu, jehož personál představuje **karikovanou** sbírku šizuňků, následuje neméně masová průjmová epidemie včetně doslovných zvukových efektů. (...) Bez pořádného příkoří se žádná **fraška** neobejde a pokud jde o dialogy, divák má pouze na výběr mezi mužskými burany a ženskými slepicemi. (...) Ale to nejhorší přijde až nakonec po **směšných** orgiích, totiž mravní ponaučení. (...) Vedle smrtelně vážného slovního průjmu se ten fyziologický zdá zpětně skoro voňavý. Mirka Spáčilová: *“Mlč a kochej se, varuje Teambuilding”*, 26. 5. 2019, str. 15

Už zase se podařila reklama zadarmo

Zatímco inteligence spočívá v jemnocitném rozlišování, hloupost vhazuje do jednoho vaku rozdílné věci jen proto, že vzbuzují stejnou emoci. Rozebrat se to dá na brněnské hře, v níž Kristus znásilňuje muslimku. Inteligent, jehož náboženské cítění urazila, do divadla nešel. Hlupák vyrazil představení přerušit. (...) První přístup je ryze křesťanský, já se nebudu dívat na to, jak někoho, ke komu se denně modlím, obscénně **karikují**. (...) Nebudu odebírat časopis **“Charlie Hebdo”**, na jehož obálce souloží Nejsvětější trojice. A řeknu to nahlas. (...) Věřícímu nedovolí úcta k Bohu, aby ho **zesměšňoval**. Ale nemůže rozhodovat na co se mohou dívat nevěřící. (...) Pokud se křesťan pohorší nad hrou je to správné a pochopitelné. Dovede-li ho však spravedlivý hněv k tomu, že bude chtít představení zakázat (...) může tím své náboženství poškodit (...). Svou víru nasvítí falešným světlem. Učiní z ní škodlivější **kari-katuru** než bezvěrec lacině provokující v divadle.

Petr Suchomel: *“Válka o divadlo: bezvěrec se nemůže rouhat”*, MfDNES 31. 5. 2018, str. 9

Přirovnala Obamovu poradkyni k opici...

Rasistická poznámka **komičky** Roseanne Barrové, hlavní představitelky **sitkomu** “Roseanne”, způsobila v televizní stanici ABC poprask. Žena se na Twitteru urážlivě vyjádřila o bývalé černošské poradkyni Baraka Obamy. Označila ji za společného potomka *Muslimského bratrstva a Planety opic*. Americká stanice to označila za odpudivé a oznámila, že se sitkodem končí. Barrové nepomohlo, že se omluvila a prohlásila, že šlo o **špatný vtíp**.

ČTK, NET: *“Komička skončila kvůli rasismu”*, Metro 31. 5. 2018, str. 10

Kresba Krndy: Pavel Reisenauer (Respekt)

Kromě dalšího portrétu do své sbírky portrétů “pomazaných hlav” opatřil kreslíř ústa pražské primátorky **Adriany Krnáčové** jejím výrokiem k objížďkám, že ti Pražané jsou holt “zpovykani”...

Zemřel autor *Básní proti plešatění*

Co dělat, když je bůh po smrti, život nemá smysl a poezie je k ničemu? Chilský básník *Nicanor Parra* znal recept: Psát antipoezii. (...) Parra se dožil málem sto čtyř let; umřel letos v lednu. (...) Poslední knížku vydal loni. Nemohl jí dát výstižnější název: *Poslední za sebou zhasne*. Parra byl v literatuře sympatický rebel. Neuznával tradici, dělal si **legrací** z kánonu. Byl **ironický**, ale dokázal si utahovat i sám ze sebe. (...) Když dostal cenu, a že jich za svůj život získal nespočet, poděkoval v **karikujících verších**. (...) Překladatel Petr Zavadil i v šestnáct let starém titulu *Básně proti plešatění* porozuměl Parrovi dokonale. I tady funguje název skvěle. Při četbě vám budou cukat koutky, občas vyprsknete **smíchy**, ale vlasy vám rozhodně padat nebudou.

Radim Kopáč: *“Když je bůh po smrti, poslední zhasne”*, MfDNES, 1. 6. 2018, str. 12

Kreslené vtipy to nejsou, ale grafické nápady ano. A jelikož je nápad u vtipu podstatou celého díla, pouštíme některé takové na stránky GAGu. Tentokrát tedy jen na stránku s poznámkou, že v dnešní výtvarné produkci je poměrně vzácné najít něco nebo někoho, kdo zároveň ctí písmomalbu, tedy typografické zákony. Tím někým je **Marta Konířová** (1971) a něčím je de facto souhrn městských památek pyšnicích se pobytem na seznamu světového kulturního dědictví. A že jich je dnes vlastně až dost. Samozřejmě v hlavě máme všichni ten trojúhelník Praha - Český Krumlov - Telč z roku 1992, ale určitě byste si vybavili třeba i Kutnou Horu nebo Litomyšl. Autorka si ráda hraje a našla pro svou zábavu i jednoduché pravidlo - spojit výrazný symbol obce s rokem zařazení do seznamu. A tak nám v úhledném sešitu o 36 stránkách představuje jak to dopadlo. Od roku 1992 do roku 2003 představuje třináct znaků/leto-počtů, které neznají ani náznak osobitého rukopisu ale velmi snaživě ctí základní zákony pís-

motvorby našeho kulturního okruhu.

Vybrali jsme na ukázkou jen čtveřici, každý ze znaků kvůli něčemu jinému. Tak horní symbol **(1)** by s Telčí spojoval jen málokdo, spíš s nedalekou ježčí Jihlavou (Iglau). Kdo se dá podat, dozví se, jde jak o dva anděly (štítonoše znaku), tak o dvě části zapsané lokality - zámek a vnitřní město.

Podobně zašifrovaný, ale graficky oku milejší je znak zelenohorského poutního kostela spojený se znakem města Žďáru nad Sázavou **(2)**. Hvězdy jsou spjaty se svatým Janem Nepomuckým, jemuž je Santiniho svatostánek zasvěcen. A ta hvězda vprostřed rozpůlená odkazuje na znak města; mnohokrát dělený a patřící proto k nejsložitějším znakům měst u nás. Třetí typografický rebus jsme vybrali jako ten nejlehčí k rozluštění. Holašovice **(3)** jsou vesnice bez "vlastního znaku, ale byly na seznam vybrány pro unikátní soubor stavení ve stylu tzv. selského baroka - viz ten štít uprostřed. S poslední ukázkou jsme však měli problém. Vila Tugendhat v Brně je originální. A proto i znak pro rok 2001 je zajímavý svými vodorovnými linkami i svislým šrafováním (pásy oken v pásech zdí). Ale nakonec vyhrál rok 2003, kde prostřední nuly nahradily dva jiné obrazce. Protože jsme Třebíč **(4)** právě kvůli oběma "nenulovým" památkám navštívili, je zajímavé, jak autorka vyřeší odkaz na unikátní řešení baziliky - když pro symbol židovské čtvrti nemusela chodit daleko. Dozvěděli jsme se tedy, že Třebíč má ve znaku tři kápě benediktínů - a tak

můžeme jen dumat, zda abstrahovaný tvar jedné z nich nepřipomene spíš múzu městského divadla než baziliku svatého Prokopa.

Úvodní slovo napsal **dr. Václav Liška**, prezident Památkové komory ČR a krom autorky v něm pochválil i katedru společenských věd fakulty stavební ČVUT za to, že takto vhodně doplňuje

své poslání o humanitní dovednosti studentů. Zmiňuje i její ediční počiny. A my tedy zmiňme, že elegantní podobu vtiskl publikaci pro pražskou ČVUT **Bohuslav Šir** *).

Ze závěrečného slova o autorce se dozvíme, že ji k takové tvorbě přivedla původně poezie. A ta jí zase zanesla až k tzv. konkrétní a experimentální poezii, v tomto případě vysloveně vizuální, protože mění slova v grafické symboly a ty sestavuje do originálních kompozic. Taková báseň je pak obraz i hádanka. A také zábava. (IvHan)

*) Šedé pásy na vrchních třech reprodukcích vidíte proto, že se nám při reprodukování nechtělo velkým tlakem rozlomit otevřenou knížku a tak pod "dekl" scanneru pronikalo u vazby trochu světla...

5x / Re+Re = **Reisenauer** a **Respekt** jednou jsou...

Česká obluda v zajetí svých kamarádků... či přímo spojenců? Na Drahoše to stačilo; co na Babiše?

Z pošty / Vico, Fojtík, Lichý, Valocká, Bystrianský, Bojničan, Cakmak, Gayer...

Po delším čase jsme opět probrali došlou poštu a vybrali z těch spíš stovek než desítek psaní pár ukázek. A to ve snaze přiblížit čtenářům obsahovou pestrost veskrze kladných (fakt!) reakcí abonentů našeho magazínu. Snad se nebude Mirek Fojtík zlobit, když ostatním karikaturistům prostřednictvím výňatku z jeho e-mailu připomeneme, že člověčí zdraví není ničím samozřejmým... A zároveň přejeme kolegovi co nejrychlejší návrat do zdravějšího světa. (g)

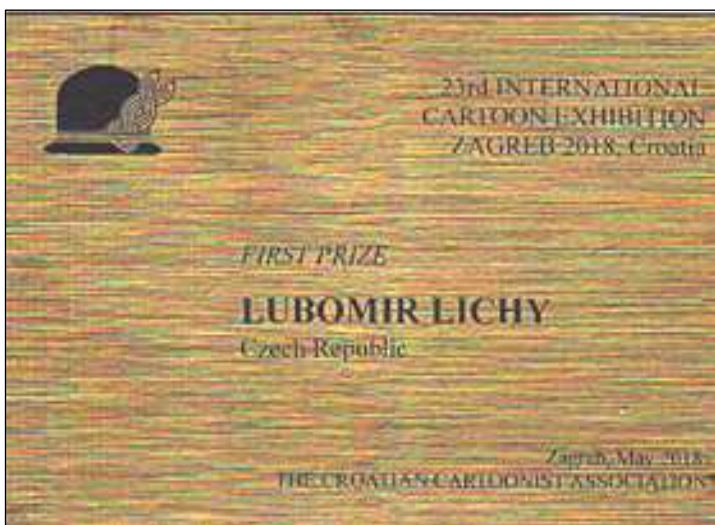
Ahoj a vdaka za e-GAG.

Škoda, že napr. ČUK nemá financie (alebo sponzora) na to, aby tákyto časopis vychádzal v printovej podobe ako exkluzívna odborná tlačovina spolku... Ale to Ty vieš, takže nechme toho.

Ale kdesi som sa dozvedel, že máš (alebo si mal pred pár dňami?) narodeniny. Ak je to tak, tak Ti tisknu krajní pravici.

Zdraví Fedor V i c o (Prešov)

Ahoj, Ivane.
Posílám informaci o ceně
v soutěži Zagreb 2018 na
téma: Meteorology, abys
měl informaci, nemusel mě
sprdávat a já měl čisté
svědomí. Děkuju všem
gratulantům a přikládám
plaketu. Měj se fajn.
Srdečně zdraví
Lubomír Lichý
(Hradec Králové)

Jména vítězů mezinárodní soutěže a oceněný vtip Luboše Lichého najdete v rubrice „Výsledky“

Dobrý den,

děkuji za pozvánku na jistě velmi zajímavou besedu s osobnostmi karikatury a výtvarného humoru. Jsem už od února s bolavými zády práce neschopný a moje vycházky jsou určeny jen 12-18 h. Tím jsem limitovám a vzhledem k tomu, že už u mě byla kontrola 2x, nemohu si dovolit nebýt v určené době doma. Zdravím taky paní Hanouskovou, s kterou bych se tam určitě také rád setkal.

Zdraví Mirek Fojtík, lazar stodůlecký (Praha)

Pane Hanousku,
kdybychom Vám my, čtenáři Gagu
děkovali každý den, tak je to
málo!

Každý měsíc si u Vás
"natankujeme" zajímavé
zpravodajství, asi jako včela,
když láduje sladký nektar.
Pro zajímavost posílám pár
fotek z tripu po Andaluzii
letos na jaře.

Zdravím paní Hanouskovou a
opatrujte se, Iva V.
(Kroměříž)

Zdravím.

Ďakujem veľmi pekne. Vďaka za Gag. A dodatočne všetko najlepšie k narodeninám.

Prajem krásny deň. Fero Bojničan (Hlohovec)

Dobrý den,

četl jsem v měsíčníku E-GAG č. 3/2017 Váš článek o Honzovi Vyčítalovi. Jelikož jsem velkým fanouškem jeho kreseb, chtěl bych se zeptat, jestli byste mi mohl poradit, v kterých časopisech, novinách či jiných publikacích (případně i v kterém konkrétním roce) publikoval své kresby v letech 1968-1974 (zatím mám jen Dikobraz a Mladý svět). Budu rád za každou informaci.

Děkuji a přeji pěkný den, Aleš Bystrianský (ČR)

Kresba: Jan Vyčítal (pro Divoké víno 1970)

Dobrý den Ivane!

Děkuji za zasílání Vašeho vynikajícího časopisu, je to prima čtení. Poslední číslo se mi ale nepodařilo úplně otevřít. Pouze prvá stránka je v pořádku, další jsou černé. Není to jiný formát? Prosím o radu, jak na to. Karel Čapek (Praha)

Hi IH,

Srdečně Vás zdravím. V neděli jsem si zajel na výstavu, Sempé skvělý a celá expozice výborná. Za Vámi jsem s chutí vyšplhal až na půdu a prohlédl si sešity, náčiní Mistra a odpočinul na animovaných filmech... Sempé, to je výtvarná poezie. A nový Gag, jako vždy skvěle počteníčko i pokoukání.

Už zase z Hradce nad soutokem, Tomáš Gayer (Hradec Králové)

Kresba: Jean-Jacques Sempé (Francie)

Dear master Ivan,

Thank you very much for the comments you wrote for the 2016 album.

Hi all friends

H. Cakmak (Cyprus)

Z cizí pošty / Barták 80

Vážený a milý pane Bartáku,
já jsem jeden z těch pitomců, kteří čtou noviny. Mé nejmilejší jsou:
Rudé právo (které je teď už dost rozebráno).
New York Times -
The Guardian -
Правда -
Corriere della sera -
A ve všech je na titulní stránce totéž: **(viz výstřížek vpravo nahoře!)**
Vše nejlepší k velmi kulatým narozeninám vážený pane -
Váš Jiří Kylián

Nebelspalter č. 6, čerstvé červnové vydání poslané do redakce *Janem Tomaschoffem*, přineslo na 3. straně Bartákův celostránkový vtíp beze slov - tedy něco, co v tomto časopisu vidáme už málem polovinu století. A k tomu dvousloupkový text na protější stránce (viz vpravo dole!) Blahopřejí svému spolupracovníkovi a jednomu z nejznámějších evropských karikaturistů k osmdesátce a končí pěkně **česky: Všechno nejlepší k narozeninám!**

Po uzávěrce: Nasreddin Hodja čeká na příspěvky z Česka

Dear fellow cartoonist Ivan Hanousek,
We would like to thank you for your support and interest for the International Nasreddin Hodja Cartoon Contest for 38 years. We are witnessing its 38th anniversary, and we will be very happy to see your important and valuable cartoons in the International Nasreddin Hodja Cartoon Contest. Respectfully yours,

Metin Peker

38th International Nasreddin Hodja Cartoon Contest

Link address:

<http://www.karikaturculerdernegi.com/en/38-uluslararasi-nasreddin-hoca-karikatur-yarismasi-2018/>

Fourth International Digital Cartoon Festival 2018 - Írán

Grand prize: **Yousef Alimohammadi** - Írán
(viz obr. nahoře)

1. prize: Pepe-Sanmartín - Peru
2. prize: Mohsen Zarifiyan - Írán
3. prize: **Silvano Mello** - Brazílie (obr. vpravo)

Selected: Yalda Hashemi - Írán; Jurij Galiakbarov - Ukrajina; Aytur-Sahinbay - Turecko; Jordan Pop Iliev - Makedonie; Darko Drljevič - Černá Hora

9. International Tourism Cartoon Competition 2017 - Turecko

CATEGORY OF ADULT CARTOONISTS:

The Grand Award + \$3000: Mohsen Zarifan - Írán

The Second Award + All inclusive holiday in a five star hotel in Turkey (5 days, 2 persons):

Cemalettin Guzeloglu - Turecko

The Third Award + All inclusive holiday in a five star hotel in Turkey (5 days, 2 persons):

Soltan Soltanli - Azerbajdžan a **Darko Drljevič** - Černá Hora

Professor Atila Özer Recognition Award + \$1500: Halit Kurtulmus Aytoslu - Turecko

Two Mansions / Plate: Seyed Ali Mirai - Írán a **Bernard Bouton** - Francie

23. Int'l Exhibition of Cartoons Zagreb 2018 - Chorvatsko

Tradičně slušná účast 788 příspěvků od 357 autorů ze 62 států na téma "Meteorology". A po **Aleši Vyjídákov** (před lety) opět český úspěch - **hlavní cena!**

1. cena: LUBOMÍR LICHÝ - Česko (viz obr. vlevo!)

2. cena: HOU XIAOQIANG - Čína

3. cena: ANDREI POPOV - Rusko

SPECIAL MENTIONS: SAŠA

DIMITRIJEVIĆ - Srbsko; **LUKA LAGATOR** - Černá Hora; **DAMIR NOVAK** - Chorvatsko; **GORAN ĆELIČANIN** - Srbsko; **KFIR WEIZMAN** - Izrael

50. World Gallery of Cartoons Skopje - Makedonie

AWARDED CARTOONISTS – 3x FIRST AWARDS:

For CARTOON –
Jean-Loic Belhomme, Francie
(viz obr.!)

For SATIRICAL DRAWING –
Luka Lagator, Černá Hora

For COMIC/STRIP –
Ratko Maričić, Chorvatsko

MACEDONIAN CARTOONIST of the YEAR – Blaže Dokuleski

10x SPECIAL AWARDS:

Darko DRLJEVIČ, Montenegro;
Giovanni CURI, Italy; Katarzyna
KUZIOR, Polsko; Zlatko
KRSTEVSKI, Makedonie;
Constantin SUNNERBERG,
Belgie; Sergej SEMENDJAEV
Ukrajina; Jitet KUSTANA,
Indonesie; Michel MORO
GOMEZ, Kuba; Milenko
KOSANOVIČ, Srbsko; Ivailo
CVETKOV, Bulharsko

13. World Press Cartoon 2018 / Portugalsko

Grand Prix 2018 – **Marilena Nardi / Itálie - obr. vpravo!**

Editorial Cartoon:

First Prize: Marilena Nardi / Itálie

Second Prize: Cau Gomez / Brazílie

Third Prize: Hicabi Demirci / Turecko

Caricature:

First Prize: Luc Descheemaeker O-Seoker / Belgie

Second Prize: Peter Nieuwendijk Endyck / Nizozemsko

Third Prize: Thomas Antony / Indie

Gag Cartoon:

First Prize: Nedeljko Ubovic / Srbsko

Second Prize: Silvano Mello / Brazílie

Third Prize: Fadi Abou Hassan / Norsko

Další kresby najdete na <http://worldpresscartoon.com/>

Práce italské výtvarnice byla porotou vybrána jako nejlepší dílo v kategorii **Novinové karikatury** (*editorial cartoon*) roku 2017. Zároveň získala i GP. Kresba byla publikována v barcelonském listu „*Illegal Times*“.

Známý Brazílec *Cau Gomez* svou karikaturu nakreslil pro magazín „*Continente*“ a ostřílený Turek *Hicabi Demirci* si vysloužil 3. cenu za svůj obrázek z novin „*Pazar*“

Donald Trump vévodil jako objekt na prvních dvou místech v kategorii **Karikatura**, které vytvořili *Luc Descheemaeker* (O-Seoker) z Belgie pro „*Jyllands-Posten*“ a *Peter Nieuwendijk* (Endyck) pro turecký humoristický měsíčník „*Fenamizah*“. *Thomas Antony* z Indie získal 3. cenu za kresbu v „*Metro Vartha*“.

Kategorii **Gag** vyhrál *Nedeljko Ubovič* („*Vecernje Novosti*“) před Brazilcem jménem *Silvano Mello* („*Super Notícias*“) a *Fadi Abou Hassanem* z Norska („*Cartoon Movement*“).

18. World Press Freedom Int'l Editorial Cartoon Competition - Kanada

Do soutěže došlo 417 příspěvků ze 49 států.

Téma: **"The high price of a free press"**

Grand Prize: Steven

Degryse (*Lectr*), Belgie

Second Prize: Emad Salehi, Irán

Third Prize: Anne Derenne (*Adene*), Španielsko

Awards of Excellence:

Turan Aksoy, Turecko; Jean-

Loïc Belhomme, Francie;

Frédéric Fontaine, Kanada;

Ferg Gadzala, Kanada;

Musa Gümüş, Turecko;

Daniel Murphy, Irsko (**viz**

vedle!); Tjeerd Royaards,

Nizozemsko; Roger Tweedt,

Francie; Mark Winter,

Británie.

Kresby: **Musa Gümüş**, Turecko; **Frédéric Fontaine**, Kanada; **Turan Aksoy**, Turecko

Do GAGu jsme vybrali z oceněných prací tyto čtyři. Kupodivu z těch "níže" v pořadí. Všechny najdete na <http://bado-badosblog.blogspot.com/2018/05/18th-world-press-freedom-international.html>

23. Bomburova Šabl'a Brezno - Slovensko

Do soutěže dorazilo 259 prací od 156 autorů z Czech, Chorvatsji, Niemiec, Rosji, Austrii, Serbii, Turciji, Ukrainy i Słowacji. Výsledky jsme převzali z polského webu <http://www.hajnos.pl/wyniki> , který Hajnos v červnu opět oživil!

1. cena „Zlata Bomburova šabl'a" – Konstantin Kazančev, Ukrajina
2. cena „Strieborna Bomburova šabl'a" – **Marie Plotěná**, Czech Republic (**vpravo nahoře!**)
3. cena „Bronzova Bomburova šabl'a" – Roman Sikov, Slovensko

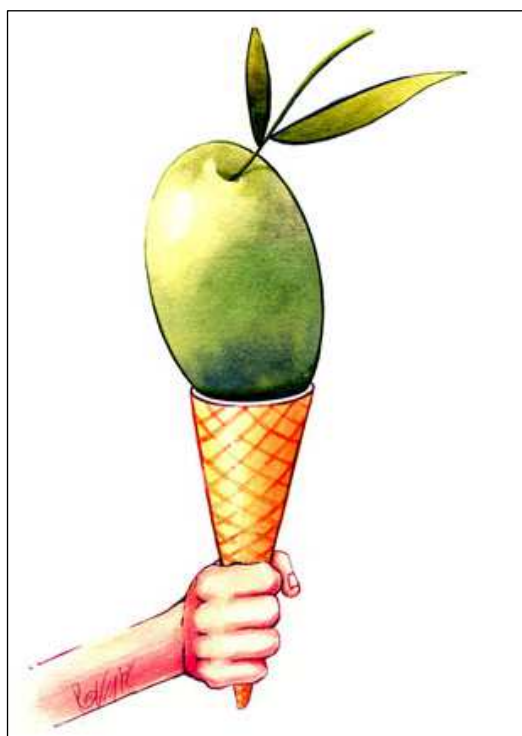
Čestná uznání (dole): Miroslav Barvirčák, Slovensko a **Jiří Novák**, Czech Republic
Netřeba se zlobit, že nejdou přečíst popisky pod kresbami. Všechny vtipy jsou beze slov...

7. Int'l Olive Cartoon Contest 2018 Girne - Kypr

Dvanáctičlenná mezinárodní porota vybrala z 802 příspěvků od 384 karikaturistů ze 64 států tyto pro ocenění:

1. **cena:** 1.000 Euro + Gold Olive Sculpture + 1. Degree Diploma: **Shahram Rezaei** (Írán) **viz!**
2. **cena:** 800 Euro + Silver Olive Sculpture + 2. Degree Diploma: **Oleksy Kustovsky** (Ukrajina)
3. **cena:** 600 Euro + Bronz Olive Sculpture + 3. Degree Diploma: **Seyed Ali Miraei** (Írán)

Int'l Jury Members Special Prizes:

Galym Boranbayev (Kazachstan); **Victor Crudu** (Moldávie); **Norbert Van Yperzeele** (Belgie); **Hilal Özcan** (Turecko); **Arben Meksi** (Albánie); **Elena Ospina** (Kolumbie)

Special Prize of The Persons: *)

Special Prize: Cival Einstein (Brazílie)
Special Prize: Konstantin Kazanchev (Ukrajina)
Special Prize: Masoumeh Rahimi (Írán)
Special Prize: Irien Trendafilov (Bulharsko)
Special Prize: Luc Vernimmen (Belgie)
Special Prize: **Radko Oketič** (Slovinsko) **viz vedle!**
Special Prize: Viktor Holub (Ukrajina)
Special Prize: Ray Costa (Brazílie)
Special Prize: Mehmet Kahraman (Turecko)
Erten Kasımoğlu Special Prize: İsmail Kar (Turecko)
Special Prize: Engin Selçuk (Turecko)

**) Note: The names of some awarding institutions will be announced later...*

V chorvatském Záhřebu jsme nedávno dosáhli - tedy my ... prostě Češi... Raději začneme znovu. Už jednou se českému karikaturistovi podařilo uspět na tradičním mezinárodním festivalu karikatury v Chorvatsku. Jmenuje se Aleš Vyjidák, je to známý Moravák z Prahy 6 a má titul ing. arch. z Bratislavy. Na Cartoon Festivalu Zagreb získal nejvyšší neboli 1. cenu v roce...

... v roce... ale ne, vždyť to přece je pár let, tak kdepak to, sakra... máme? Ach jo, to to letí - bylo to v roce 2006! (**Viz obr.**) Trvalo to tucet let, než se podařilo českému autorovi opět uspět v milém prostředí jihoslovanské soutěže.

Skromnému Lichému (snažil se před námi své ocenění utajit!) to přejeme o to více, že první cena v tak kvalitně obeslané soutěži není jen o eurech či nějakých *kunách*, ale také o prestiži. A také se z toho radujeme v redakci - vždyť naši čtenáři si rádi přečtou v každoroční bilanci úspěchů českých autorů, že ani letos nechybí ty *lepší* ceny: Lichý, teď také Košťtýř v Polsku...

Takže pro lepší orientaci: V onom roce 2006 jsme se sčítáním cen měli přece jen o něco víc práce, než je tomu v posledních letech - první cenu tehdy získali jak Vyjidák, tak Košťtýř a Slíva, druhých cen bylo 5 a ještě 3 ceny třetí. V bitvě se zahraniční konkurencí obdrželi Češi před 12 lety 11 cen (plus dalších 15 menších ocenění). A ještě pro srovnání: Vloni jsme získali po dvou prvních i druhých cenách a třetí jednu; dohromady tedy pět. Na letošní bilancování máme ještě dost času, právě půl roku. Nejen trpělivost prý růže přináší, jak jsme se dozvěděli, je to i čas... A spoustu času mají nejen *nad ránom* naši karikaturisti - soutěží je *neúřekom*, jen to chce se s tématy *popasovať* - můžeme-li zde použít čerstvě do médií zavlečené *slovakismy*. V Kalendáriu GAGu přibývají v každém vydání nové soutěžní nabídky - a autoři (doslova) vymírají. Tak do práce, zbývající mistři veselých tahů... léto neléto, práce je pořád dost...!

(G-men)

Na obrázku: Obálka katalogu Zagreb 2006 s kresbou **Aleše Vyjidáka**

Poznámka A: Docela dobrou ilustrací (neobrazovou!) je účast na letošním prvním ročníku mezinárodní cartoonistické soutěži "ENVIRONMENTAL ISSUES" CARTOON CONTEST' 2018. V seznamu účastníků se pod hlavičkou **CZECH REPUBLIC** prezentují čtyři jména:

Evžen David, Jiri Srna, Pavel Matuška, Roman Kubec. A lze konstatovat, že v této sestavě jde vskutku o kvarteto nejčastěji se vyskytujících českých autorů v internacionálních soutěžích...

Poznámka B: Naopak obdobně výstižnou, ale zároveň neradostnou ilustrací (opět jen slovní) jsou jména 174 karikaturistů, jejichž obrázky vyšly ve velkém albu "A Frenar El Flagelo De La Corrupción La Convocatoria" vydaném ve Venezuele (**viz obálka obrazové publikace!**).

Obsahuje na šest stovek prací na udané téma ze 42 států a vyšla v zemi, kterou byste - pokud jde zrovna o boj proti korupci - asi čekali nejméně (a také v naší redakci jsme o vzniku uvedeného díla ani nevěděli!)

(GAG)

Zalistovat si v albu lze na následující adrese - ale chce to hodně času (i trpělivosti)

https://issuu.com/humorgraficonecesario/docs/hgn_convocatoriacontracorrupcion

A poznámka k poznámce - dokud nebude vyvinut supervýkonný rozpoznávací stroj, který by jako ty kriminalistické poznal místo hledané tváře "dvoják", nevidíme žádnou naději pro jury, která by mohla či měla najít plagiáty zasláné do soutěže a usvědčit "pachatele". 600x korupce a vždy jinak? Panečku!

Propozice / aktuálních mezinárodních soutěží kresleného humoru

10. Salão Medplan de Humor - Brazílie

Téma: „Flirt“

Deadline: 18. 6. 2018

<https://cartoonart.eu/Contests/>

Autószeaktor Cartoon Contest Budapest 2018 - Maďarsko

Téma: The Family transport

Deadline: June 30. 2018. www.jarmuipar.hu; www.autoszeaktor.hu; www.riposzt.hu

Salão do Humor da Cidadania - Brazílie

Téma: „Prejudice is Not Grace“

Deadline: 10. 7. 2018 <http://www.humordebrasil.com.br/regulamento.php>

39. Int'l Nasreddin Hodja Cartoon Contest Ankara - Turecko

Téma: Volné

Deadline: 23. 7. 2018

karikaturculerdernegi.com

International Caricature Festival - Kolumbie

Téma: „Voda má paměť“

Deadline: 31. 7. 2018

festivalcaricatura2018@gmail.com calicomix@gmail.com

2. Beavers Laugh Cartoon Competition - Ukrajina

Téma: *Laugh Beavers* (the name of the village Bobritsa in Ukrainian language originates from "beaver")

Deadline: 1. 8. 2018

<http://cartoonmag.com/en/index.php/archive/2160-c18>

<https://www.facebook.com/events/1903326546558944/>

4. Intl Competition of Caricature and Graphic Humor Noticartun 2018 - Kolumbie

Téma: a) caricatures of *Consuelo Lago* b) *Female*

Deadline: 5. 8. 2018

<http://tabrizcartoons.com/en/competitions/10584>

3. Int'l Humor Salon Of ABCD 2018 São Paulo - Brazílie

Téma: Free (volné)

Deadline: 9. 8. 2018

Contact: 4055-4191 / email: seap.escoladearte@gmail.com - Facebook.com/SeapDiadema

III. Int'l Salon of Graphic Humor, Pernambuco - Brazílie

Téma: *The Literary World*

Deadline: 12. 8. 2018

Website: www.sihgpe.com.

14. Humor Hall of Limeira - Brazílie

Téma: „MS ve fotbale“, „Sport Personalities etc“.

Deadline: 14. 8. 2018

<http://jornalopiu.blogspot.cz/2018/05/14-salao-internacional-de-humor-de.html>

Int'l Salon of Press Cartoons and Satirical Visual Art - Rumunsko

Téma: *Není uvedeno*

Deadline: 15. 8. 2018

office@tim-toons.com; office@popa-popas.ro; www.tim-cartoons.com

12. Fraštický Trň Hlohovec - Slovensko

Téma: *Obezita* - Volné Deadline: 27. 8. 2018 www.elap-hlohovec.sk

Sejong Int' Cartoon Contest SICACO 2018 Seul - Korea

Téma: a) *ConxDe+struction* - b) *Free* (volné)

Deadline: 31. 8. 2018

<http://dicaco.kongju.ac.kr> ; www.dicaco.com

3. Int'l Cartoon Exhibition Čakovec - Chorvatsko

Téma: „*Computer thinking*“

Deadline: 1. 9. 2018

caricaturque.blogspot.com/p/cartoon-contests-exhibitions.html

Olense-Kartoennale v Olen - Belgie

Téma: „*Bezpečnost v práci*“ (SAFETY AT WORK)

Deadline: 10. 9. 2018

<https://www olen.be/product/884/olense-kartoennale>

14. Int'l Festival of Cartoon Solin 2018 - Chorvatsko

Téma: Free / volné

Deadline: 15. 8. 2018

<http://www.hdk.hr/festivali/tablica.pdf>

Kalendárium / Nabízí 6x Brazílii, 2x Kolumbii (na jih se blíží zima!)

Ještě před měsícem to vypadalo, že se pořádání mezinárodních „cartoons contest“ kdesi zadrhlo. Pak však na jižní polokouli přestala vedra a v Brazílii se rozhodli k světovému útoku - jen dnes vidíte v *Kalendáriu* šest soutěží v zemi - a pět z toho nových... Tedy nově zařazených, jinak má většina nich už jistou tradici, nejdelší *Piracicaba*. Co k tomu říci, lze shrnout takto: obeslat lze všechny z nich, ale jen pro radost ze slávy, kterou to může autorovi přinést. Velký finanční efekt, stejně jako v případě Číny, z Brazílie oceněným mistrům neplyne. Možná proto získávají místní karikaturisté většinu cen. Mají podobu „reálných“ bankovek (= v brazilských *reálech*). Třeba právě v *Piracicabě* dělá *Grande Prémio* deset tisíc R\$ 10.000,00 (dez mil reais). Ale diplomy se tam obvykle nešetřilo...

Prostě a jasně - Jižní Amerika versus Evropa (a to jsme si pomohli maloasijským územím!) jen tak tak 8:9. Kam se hrabou troškaři z Asie a Afriky, o Austrálii a USA ani nemluvě. (g)

Měsíc	Název a místo soutěže	Body*)	Uzávěrka:	V čísle**)
Červen	10. Salão Medplan de Humor - Brazílie - Nové!	**	18. 6. 2018	6-7/2018
	ICACF - Green Gem Int'l Competition - Čína	-	20. 6. 2018	5/2018
	Abdel Kader Forum - Tunis	-	30. 6. 2018	5/2018
Červenec	Autószeaktor Cart. Contest - Budapest, Maďarsko-NEW	-	30. 6. 2018	6-7/2018
	Mail Art „100“ Exhib - Aiud, Rumunsko	-	1. 7. 2018	5/2018
	Salão do Humor da Cidadania - Brazílie - Nové!	-	10. 7. 2018	6-7/2018
	Italian Championship - Lies, Itálie	-	12. 7. 2018	5/2018
	“Harašení” - Salon humoru Piracicaba, Brazílie	**	15. 7. 2018	5/2018
	Int'l Nasreddin Hodja C. C. - Ankara, Turecko - NEW!	*****	23. 7. 2018	6-7/2018
Srpen	Int'l Caricature Festival <i>Voda má paměť</i> - Kolumbie - new!	-	31. 7. 2018	6-7/2018
	<i>Beavers Laugh</i> Cartoon Competition - Ukrajina - nové!	-	1. 8. 2018	6-7/2018
	Noticartun „ <i>Woomen</i> “ - Kolumbie - Nové!	-	5. 8. 2018	6-7/2018
	Salon Of ABCD - São Paulo, Brazílie - nové!	**	9. 8. 2018	6-7/2018
	Salon grafic humor - Pernambuco, Brazílie - Nové!	**	12. 8. 2018	6-7/2018
	14. Humor Hall - Limeira, Brazílie - nové!	**	14. 8. 2018	6-7/2018
	Press Cartoons+Satiric. Art - Timisoara, Rumunsko - new!	-	15. 8. 2018	6-7/2018
	I.F.C. - Solin, Chorvatsko - Supernews!!	****	15. 8. 2018	6-7/2018
Frašťacký Tříř “Obezita” - Hlohovec, Slovensko - nové!	***	27. 8. 2018	6-7/2018	
Září	SICACO - Seul, Korea - Nové!	***	31. 8. 2018	6-7/2018
	3. Int'l Cartoon Exhibition - Čakovec, Chorvatsko - Nové!	-	1. 9. 2018	6-7/2018
	Olense Kartoennale - Olen, Belgie - New! (***)	****	10. 9. 2018	6-7/2018

***) Upřesnění - původně v Kalendáriu a propozicích uvedené datum 1. 7. tr neplatí, uzávěrka je až 10. září 2018.

*) ve sloupci Body vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění.

Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně důvěryhodné soutěže.

** ve sloupci uvádíme číslo e-GAGu, v němž je adresa na originální propozice.

Předběžně doporučujeme následující weby s propozicemi soutěží:

<http://www.fecocartoon.com/index.php/cartoon-contests-mainmenu>
<http://caricaturque.blogspot.cz/p/cartoon-contests-exhibitions.html>
<http://www.hdk.hr/festivali/tablica.pdf>
<http://www.cartoongallery.eu/sutaze/propozicie/>
<http://www.cwn-news.com/festival>
<http://www.cartoonblues.com/forum/viewtopic>

Máte-li dobrou zkušenost s jinými zdroji, rádi je k do seznamu osvědčených adres přidáme.

NÁŠUP - prázdninová příloha ke GAGu č.2018/6-7!
Posíláme ji společně s tímto vydáním magazínu.

Aktualita / Pat a Mat mluví! (= Suchánek a Genzer)

Jiránkovy postavičky opět ožily. Ač je jejich autor léta po smrti, známý párek popletů se nemíní rozloučit se stříbrným plátnem, ani s blyštivou obrazovkou. Bez Jiráňka a také bez Skoumala (hudba) se jakž takž žít dá, usoudili **Pat a Mat**. Aby to měli lehčí, začali mluvit (zatím jen ve "spojovacích"). Místo, aby si pomohli, udělali tak velkou chybu. Vždyť původní "**Kuřáci**" z roku 1976 byli skvělí právě situační komikou groteskového typu. Po loňském dlouhometrážním vzkříšení "**Pat a Mat ve filmu**" je nyní "**Pat a Mat znovu v akci**". Nejde pochopitelně o důkladně vystavěný příběh, nýbrž o klasické pásmo "večerníčků" - píše se v recenzi. Jenže dnes už musí umět zkrotit drony, spustit robotickou sekačku anebo ovládat bezpečnostní kameru, aby byli v přípravě malérů víc "in".

Tím ovšem poněkud zmizelo kouzlo jejich začátků v době socialistických služeb, kdy bylo kutilství běžnou životní nutností. A naopak: že by Pata a Mata mohl někdo považovat za buzny? (**Viz foto!**) To by nikoho nenapadlo. Film je pro jistotu přemístil ze společného domečku do dvojdomku (!). (red.)

Po uzávěrce:

Něco jako doslov: V průběhu měsíce, jak se toto letní dvojčíslo rodilo, se po stránkách magazínu postupně roztrousilo několik textů či faktů - i radostných informací o úspěších českých autorů po světě. A tak to zde pro jistotu v pololetí shrňme a doufejme, že jsme nic nevynechali: Lichý 1. cena v Chorvatsku, Plotěná 2. cena na Slovensku, Košťtýř 3. cena v Polsku, Matuška uznání *Distinguished* v Itálii, drobné ceny u sousedů Hiršl a Šourek... Všem oceněným blahopřejeme a protože taková bilance zatím přibližně odpovídá loňským číslům, přejme si všichni, aby to tak pokračovalo i v druhém poločase roku... (g-men)

Nové 6. číslo švýcarského měsíčníku Nebelspalter má vzadu mapu světa a výběr vtípů, které ji pokrývají zahrnuje současné (nedávné) politické události. Už proto je zřejmé, že jde hlavně o postavy politiků, kteří se tu prohánějí v různých podobách a v různých situacích. Od obrázků vedou linky k státům či územím, kterých se vtipy týkají. U portrétu **Putina** jde o MS ve fotbale v Rusku (autor: **Ramses M. Izquierdo**) a u portrétu **Kima s Trumpem** (vlevo) ještě nikdo netušil, že přijde Singapur (autor: **Silvan Wegmann**)... (r)

GAG v létě: Další číslo vyjde až v půlce srpna!

Po tomto dvojčísle 6/7 vydáme další „obyčejné“ číslo zase až 15. srpna. Tomuto datu přizpůsobte, prosím, své příspěvky - zašlete je nejráději týden před 15. 8. tr. a nejpozději do 10. srpna tr.

PŘÁNÍ:

Pozvánky na své i cizí výstavy opatřujte laskavě i datem ukončení výstavy, aby mělo pozvání na prohlídku expozice smysl i pokud náš měsíčník vyjde až po vernisáži... Klidně též posílejte už nyní pozvánky či upozornění na výstavy kresleného humoru plánované na září či říjen. Formát vždy .jpg - nikoliv .pdf! (g)

e-GAGmag © * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založeno r. 2003. 16. ročník. Toto je č. 2018/6-7 (647) z 15. 6. 2018 * Číslo 2018/8 vyjde 15. 8. 2018 * Kontakt na redakci: ivan.hanousek@dreamworx.cz